

CONTRA

granskar det politiskt korrekta

Offentlighetsprincipen
Kellyanne Conway
Äldre vita män

nr 2 2019 årgång 45 Pris 25:--

9 770347 647008

CONTRA

granskar det politiskt korrekta
partipolitiskt obunden
utges sex gånger årligen
Nummer 2 2019
Nummer 264 från starten
ISSN 0347-6472
Copyright Stiftelsen Contra
Eftertryck endast efter överenskommelse

Ansvarig utgivare

Géza Molnár

Kontakt

Box 8052, 104 20 Stockholm
redax@contra.nu 08-720 01 45
bestallning@contra.nu

contra.nu

Nyheter – Debattforum – Produkter
För prenumeranter även:
contra.nu/for-prenumeranter
Användarnamn och lösenord finns endast i
den tryckta versionen av Contra.

Nätbutik

Gå in på
contra.nu/contras-natbutik/

Facebook

facebook.com/pages/
Contra/128635870583878

Twitter

twitter.com/contranu

Veckans Contra

Elektroniskt veckobrev (gratis)
Beställning: prenumerera@contra.nu
Avbeställning: avboka@contra.nu

Prenumeration

Minst 175, men gärna 250 kronor, per år.
Plusgiro 85 95 89-4. Bankgiro 5682-0392.
Student 95 kronor, ange skola/universitet.
paypal.com – sök redax@contra.nu

Medarbetare

Styrelseordförande: Géza Molnár.
Redaktion: Géza Molnár, C G Holm och
Fredrik Runebert.
Bibliotekarie: Filip Björner.
Övriga medarbetare: Karl-Göran Bottwyk,
Tommy Hansson, Britt-Louise Hoberg,
Bertil Häggman, Bertil Lindblom och
David Stavenheim samt Christer Arkefors i
Italien, Bertil Wedin i Mellersta Östern och
Allan C. Brownfeld i USA.

Presslagd 2019-04-08
Carlshamns Tryck & Media AB,
Karlshamn 2019

Perspektiv på regeringsbildningen

Så här några månader efteråt kan vi se med perspektiv på regeringsbildningen. Sett ur en väljares synvinkel är de turer som pågick innan regeringsbildningen svåra att förstå. Alliansen gick till val gemensamt på att skapa ett bättre fungerande Sverige, främst när det gäller säkerhet, sjukvård och företagsamhet. Valresultatet hade gett en möjlighet att bilda regering och försöka genomföra den politiken. Men två mindre partier i Alliansen ansåg att man inte kunde göra det då man inte fick egen majoritet.

Sverige har under flera perioder styrts av minoritetsregeringar. Det är ingen skillnad nu. Det som är viktigast idag är att ta makten och tillsätta en statsminister. Då kan man genomföra en stor del av vad man lovat väljarna. Makten innebär också betydande fördelar inom områden som utnämningar, direktiv till utredningar, verkställande av åtgärder med mera. Av hundra beslut kanske bara ett kommer upp i Riksdagen.

Alliansen skulle bli beroende av SD hävdade Löf och Björklund. Men Alliansen kunde ha lagt fram sina förslag i Riksdagen och där skulle de flesta gå igenom, eftersom antingen SD eller S skulle rösta för. Om SD inte ville stödja ett förslag så skulle det endast haft betydelse om också S röstat emot. Alliansen skulle för att få igenom sina förslag i Riksdagen inte att varit särskilt beroende av SD utan endast vara beroende av en hoppande majoritet med stöd av antingen SD eller S.

Men nu blev det en S-MP-regering som behöver stöd av V, med dess mörka kommunistiska bakgrund. Det borde väcka obehagliga känslor.

CONTRA-NYTT

Nu finns alla gamla Contratidningar på nätet

Nu finns samtliga 264 utgivna Contra-tidningar på nätet. Det handlar om de senaste 20 tidningarna, som ligger bakom betalvägg. Därutöver samtliga Contra sedan starten 1975. Tidningarna finns som pdf-filer. Du hittar länkar till tidningarna på contra.nu under rullgardinsmenyn "Tidningen". Flertalet äldre utgåvor kan dessutom beställas som papperstidning genom girering till vårt plusgiro 85 95 89-4 eller på vår nätbutik på contra.nu/contras-natbutik/

Så fungerar din prenumeration på Contra

Prenumerationer på Contra fungerar så att en årsprenumeration är på sex nummer, oavsett när på året prenumerationen börjar. När prenumerationen upphör får du ett meddelande från Contra tillsammans med sista numret på din prenumeration. Skulle du av misstag betala en gång för mycket förlängs prenumerationen med ytterligare ett år även om prenumerationen just då inte är slut. Vi bifogar alltid ett inbetalningskort till tidningen för dem som vill beställa varor eller ge ett bidrag.

Ny nätbutik

Contras nätbutik har blivit uppköpt av ett kanadensiskt företag och vi valde att inte följa med till det nya företaget. Istället har vi byggt en egen nätbutik med en betalningslösning från Klarna. Hör gärna av dig om du har synpunkter på hur den nya butiken fungerar! contra.nu/contras-natbutik/

Omslagsbilden. En del korallrev har dött på grund av ändringar i havsnivån (både upp och ned), men de har kommit tillbaka. Stora Barriärrevet utanför Australien är inne på sjätte versionen. Foto: Mostphotos/Sarah Jane.

Nya försök att upphäva offentlighetsprincipen

Ska allmänheten i praktiken förbjudas ta del av offentliga handlingar och domar? Regeringen vill sätta stopp för att vem som helst ska kunna ta del av om någon är dömd för brott.

Med internetsajten Lexbase¹ har vi alla möjlighet att ta reda på om en person eller ett företag har varit inblandade i brott- eller tvistemål. Givetvis är alla domar offentliga handlingar, men för att kunna ta del av dem, måste man känna till vilken tingsrätt vederbörande är dömd i. Det är inte lätt att veta vilken tingsrätt man ska vända sig till och be dem söka på rätt år för att få reda på vad sökt person gjort sig skyldig till. Genom Lexbase kan privatpersoner enkelt söka på person och ladda ner domar mot betalning. 2014 lanserades Lexbase på internet och sajten skyddas av yttrandefrihetslagen, eftersom företaget har ett så kallat utgivningsbevis.² Databasen har haft 82 miljoner sökningar sedan 2014.

Officiella rättsdatabaser viktiga för att undvika ofredanden

Lexbase uppmärksammade internationella kvinnodagen³, och bjöd in alla kvinnor till gratis medlemskap. Kampanjen ”Vem dejtar du?” grundar sig i att allt fler kvinnor, på sociala medier, frågar varandra om inloggning till Lexbase, i syfte att kolla deras dejters kriminella register. Den senaste trenden inom dejtingvärlden är kanske att Lexbase:a, vilket innebär att man kollar igenom sin dejts eventuella kriminella bakgrund, innan man beslutar att mötas upp eller fortsätta relationen.

Allt flera kvinnor använder

Lexbase i sitt dejtande

Det finns anledning till att allt fler kvinnor vill använda rättsdatabaser och kolla upp vem de dejtar. Brottsförebyggande rådet⁴ har visat att 2018 anmäldes 10 500 brott

¹ <https://lexbase.se/>

² Myndigheten för press, radio och TV.

³ Metro, 11 mars 2019, Emilie Ebbis Roslund: Dejtar du någons förövare? <https://www.metro.se/artikel/emilie-ebbis-roslund-dejtar-du-n%C3%A5gons-f%C3%B6r%C3%B6vare>

⁴ Brottsförebyggande rådet 2018 statistik. <https://www.bra.se/om-bra/nytt-fran-bra/arkiv/nyheter/2019-01-17-anmalda-brott-2018---preliminar-statistik.html>

om sexuellt ofredande och antalet våldtäkter ökade med 614 brott till 7 840.

Lexbase har, utöver sökbara domar för privatpersoner samt företag, en databas över Sveriges samtliga läkare och tandläkare.⁵ Informationen handlar om läkarna i sitt medicinska yrkesliv fått någon form av disciplinåtgärd, såsom erinran, varning eller indragen läkarlegitimation. Eftersom Lexbase också förser användare med läkarnas specifika inriktning, betyder det inte att en läkare, som finns med i registret, tilldelats disciplinåtgärd.

britt-louise.hoberg@contra.nu

Läkarinformationen, med uppgifter om eventuella disciplinåtgärder, är viktig för den som hyser tvivel om sin läkares kompetens.

Viktigt val

Det är av stor vikt att väljarna vid politiska val kan utse lämpliga politiker. Röstarnas tillgång till rättsdatabasernas personuppgifter är betydelsefull för deras val till EU, Riksdagen, kommuner och landsting.

Det finns också rättsdatabaser som tillhandahåller tjänster som inte riktar sig till privatpersoner.

Internetsajten *Be Informed*

vänder sig inte till allmänheten

Rättsdatabasen *Be Informed* är, liksom Lexbase, en söktjänst med domar och personuppgifter. Skillnaden är den att *Be Informed* inte vänder sig till allmänheten, utan till journalister, researchers och säkerhetspersonal.

⁵<https://www.lexbase.se/sida/fragor?s=cba2f5a4ee76d781f999bde6417690b>

Företaget *Be Informed* understryker, att de vänder sig också till hemtjänsten, där man vill veta vem som kommer hem till våra äldre. Men, äldre och deras anhöriga har inte möjlighet att ta del av *Be Informed*s rättsdatabas för att själva veta vem som kommer hem till den äldre och utför vård samt omsorg.

Be Informed vänder sig också till företag som behöver bakgrundskontroll av personer inför en rekryteringsprocess eller innan en ny affärsförbindelse knyts. Anledningen kan vara, ”att man inte har råd att gå på en nit, det kan betyda konkurs. Det kan rasera allt som man kämpat för att bygga upp.” Men här utför inte *Be Informed* uppdrag för privatpersoners räkning, som också vill gardera sig och få insyn i rättsdatabaser, för att slippa gå på nit och undvika konkurs.

Internetsajten *Be Informed*⁶ hämtar sina uppgifter ur rättsdatabasen *Acta Publica*, som i sin tur består av en sammanslagning år 2016 mellan nyhetsbyråerna *Siren* och *Piscatus*. Dagligen uppdateras rättsarkivet med domar och beslut från samtliga domstolar, Åklagarmyndigheten och kriminalvården. Via *Be Informed*s söktjänst går det att ta reda på om en person suttit i fängelse, blivit dömd eller är åtalad för brott.

Lexbase tjänst är med andra ord inte någon ny företeelse. Det som är nytt med Lexbase är att tjänsten riktar sig till allmänheten.

Regeringen anser att Lexbase hotar människors integritet

Den socialdemokratiska regeringen anser, att Lexbase borde förbjudas ge ut information till privatpersoner om begångna brott och straffpåföljder. Sajten beskylls för att hänga ut gärningsmän och kränka brottsoffer, genom att tillgängliggöra uppgifter som kan vara mycket känsliga. Att stoppa privatpersoner från att få tillgång till domar och offentliga handlingar strider mot den svenska grundlagen. Grundlagen säger att alla, oberoende av

⁶ *Be Informed* <https://beinformed.se/>

ställning och ekonomi, ska ha samma rätt att få tillgång till offentliga handlingar.

Ska Lexbase stoppas – måste riksdagen ändra grundlagen

Domar är idag offentliga handlingar och det krävs en grundlagsändring för att stoppa privatpersoner från att ladda ned domar och övriga handlingar från Lexbase. När Alliansen styrde Sverige tillsattes en utredning som skulle undersöka hur känsliga uppgifter kunde skyddas från nedladdning av allmänheten.

Den rödgröna regeringen gick vidare med en proposition i november 2017 om grundlagsändring, bland annat för att stoppa Lexbase.⁷ En grundlagsändring måste läggas fram minst nio månader före ett riksdagsval. Beträffande Lexbase gick förslaget ut på att privatpersoner undanhålls möjligheten att se domar i rättsdatabaser, medan vissa andra grupper i samhället, såsom ”seriösa” journalister ska ha tillgång till uppgifter om allmänheten. Detta väcker en mängd frågor: Vad är ”seriösa” medier? Vilka kriterier ska användas för att avgöra det? Och vem ska bestämma? Allianspartierna var då med på förslaget.

När Konstitutionsutskottet skulle bereda ärendet fanns det inte längre majoritet för grundlagsändringen som berörde Lexbase. Alliansen hade ändrat åsikt. Förslaget ansågs också ha starka brister på motiv och på det sätt det tagits fram. Regeringen backade från den del av propositionen som avsåg Lexbase. Det skedde redan våren 2018. Vid riksdagsbeslutet i november 2018 antogs ändringar av grundlagen som antagits i en första omgång våren 2018, men inte det förslag som gällde Lexbase. Både Alliansen⁸ och Sverigedemokraterna⁹ reserverade sig.

Grundlagarna har varit stabila

Grundlagarna är bland annat avsedda att skydda samhället och dess medborgare mot övergrepp från staten, därför ska

det vara svårt att luckra upp det skyddet. Grundlagens mening är att vara stabil över tid och ska inte gå att ändra efter tidens omständigheter. Många anser att det är ologiskt att ändra grundlagen för att stoppa Lexbase. I en digital tidsålder rimmar det illa med denna form av skydd för den personliga integriteten.

En grundlagsändring kan bidra till klasskillnader. En eventuell begränsning av grundlagsskyddet kommer dock inte att gälla alla. Medieföretagen, banker, jurister, regeringskansliet, företag, samt andra som betalar för abonnerade tjänster kan eventuellt fortsätta söka på personer eller personnummer och ta del av bland annat domar. Regeringen menar att söktjänster inte ska vara grundlagsskyddade om de riktar sig till allmänheten. Detta innebär en kraftig inskränkning i grundlagsrätten att ta del av offentliga handlingar, som idag gäller alla medborgare. Om denna proposition går igenom drabbas privatpersoner, små tidningar och frilansjournalister. Denna grundlagsändring gör skillnad på människor, beroende bland annat på yrke. Tjänster som riktar sig till en begränsad krets och utestänger övrigas möjligheter att ta del av information bör inte kunna grundlagsskyddas.

Svenska Dagbladet publicerade den 16 februari 2018 en debattartikel av Journalistförbundets dåvarande ordförande Jonas Nordling¹⁰, angående Lexbase:

”Förändringar av grundlag bör göras med största försiktighet och lyhörighet. Men istället för att försöka lösa de juridiska problem som förslagen medför har regeringen valt att ta på skygglappar och lägga fram förslaget, i princip oförändrat, på riksdagens bord. Vårt hopp står nu till att riksdagsledamöterna ser det problematiska i regeringens förslag”.

Stenhård kritik mot ändringar av grundlagen

I mars 2018¹¹ skrev *Aftonbladet* om regeringens dåvarande förslag att ändra grundlagen och därmed Lexbase. Sverigedemokraterna ville att ärendet skulle

avgöras i folkomröstning och Alliansen tog ställning mot förslaget.

Aftonbladet publicerade tänkvärda uttalanden av yttrandefrihetsexperten Nils Funcke¹¹:

”Ett nödvändigt skydd av den personliga integriteten – eller en farlig urholkning av några av demokratins viktigaste grundpelare?” Ett förbud kan få mycket allvarliga konsekvenser, exempelvis vid en förändrad politisk situation. I ett annat politiskt läge skulle exempelvis en sammanställning av politiker, som brutit mot lagen, kunna anses kränka den personliga integriteten. Då skulle den kunna stoppas från publicering.

Grundlagsändring – ingen valfråga

Det förväntades att det skulle blossa upp en diskussion inför valet 2018 omkring pågående förslag till grundlagsändring. Men svenska folket har inte varit och är inte aktiva i debatten, inte heller tog något politiskt parti upp den viktiga grundlagsändringen i valrörelsen på sin politiska agenda. Det är nog bevis för att vi svenskar saknar kunskap i konsekvenserna om förändring av våra grundlagar.

Trots att Riksdagen röstade ned den delen av grundlagsändringen som berörde Lexbase, så är frågan inte död. Enligt regeringskansliet ska en ny proposition i frågan parlamentariskt förberedas i *Tryck- och Yttrandefrihetskommittén 2018*. Förslaget måste vara brett parlamentariskt förankrat för att läggas som proposition i riksdagen.

Komplicerad fråga för moderater och kristdemokrater

Moderaterna säger att det i dagsläget är fel att föregripa slutsatserna av en ny proposition. Partiet anser att frågans komplexitet gör att det vore oklokt att föregripa slutsatserna av en ny utredning. Man hänvisar till moderaternas resonemang, när frågan var som mest uppmärksammas med uttalanden av dåvarande ordföranden i KU Andreas Norlén och moderaternas gruppleddaren Tobias Billström.¹²

Kristdemokraterna avstår från att svara i nuläget. De anser att frågan är komplicerad och ska utredas.

¹¹ Aftonbladet 18/3 2018 Stenhård kritik mot regeringens ändring av grundlagarna. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/samhalle/a/714vG3/stenhard-kritik-mot-regeringens-ändring-av-grundlagarna>

⁷ <https://www.aftonbladet.se/senastenytt/tnyheter/inrikes/a/bKeP7A/utredning-slar-mot-lexbase. Prop 2017/18:49>.

⁸ Alliansen står inte bakom förslag om grundlagsändringar, som rör sökbara domstols-samlingar 27/3 2018. Nya Moderaterna. <http://news.cision.com/se/moderaterna/r/alliansen-star-inte-bakom-forslaget-om-grundlagsandringar-som-ror-sokbara-domssamlingar,c2482340>

⁹ Aftonbladet 19/2 2018. Sd begär folkomröstning om grundlagsändringar. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/BJG2gl/sd-begar-folkomrostning-om-grundlagsandringar>

¹⁰ Regeringens förslag stryker de fria medierna, Svenska Dagbladet, debatt 16/2 2018. <https://www.svd.se/regeringens-forslag-stryker-de-fria-medierna>

*Det förefaller som om regeringen är beredd att lägga fram en ny proposition om inskränkningar i offentlighetsprincipen. Det är tveksamt om före detta Alliansen och Sverigedemokraterna kommer att hålla fast vid sina invändningar från 2018.
Foto: Holger Ellgaard.*

Sverige inte längre världsledande i yttrandefrihet

Sverige har framstått som den nation som haft stor tryck- och yttrandefrihet. Men, efter delar av grundlagsändringar beslutade 2018 framstår bland annat Estland Island och USA som världsledande i press- och yttrandefrihet.¹³ Estlands befolkning känner till myndigheternas personuppgifter om dem. Estland anses ha det bästa internetet i världen och yttrandefriheten skyddas av Estlands konstitution. Estlän-darna är mycket aktiva på internet. De är insatta i frågor om säkerhet, anonymitet och integritet. Deras rättigheter på internet diskuteras allmänt. Medborgarna kan se vilka personuppgifter som är tillgängliga för offentliga myndigheter. Första generationens politiker, efter Estlands självständighet från Sovjetunionen, blev prodemokratiska aktivister. Dessa politiker insåg att internetåtkomsten kunde bidra till att förhindra återuppkomsten av ett auktoritärt styre.

¹² Nya Moderaterna och Alliansen står inte bakom förslaget om grundlagsändringar, som rör sökbara domssamlingar, 27 mars 2018. <http://news.cision.com/se/moderaterna/r/alliansen-star-inte-bakom-forslaget-om-grundlagsandringar-som-ror-sokbara-domssamlingar,c2482340>

¹³ Estonia World. Estonia has the freest internet in the world. <http://estonianworld.com/wp-content/uploads/2018/11/Internet-freedom.jpg>

Estlän-darna bestämmer över offentliga personuppgifter

För unga estlän-dare är internet något mer än en tjänst – det är en symbol för demokrati och frihet. Enligt Estlands nödlag¹⁴ måste myndighetens internetbyrå hålla internet fritt och öppet i händelse av force majeure – det vill säga en rysk invasion eller en naturkatastrof. Ekonomi- och kommunikationsdepartementet beskriver hur tekniska och organisatoriska förhållanden kommer att utvecklas för att se till att människor alltid vet och kan bestämma hur deras personuppgifter används i den offentliga sektorn.

I Sverige har lagstiftarna valt en modell för grundlagsändringar som innebär att ett ändringsförslag måste antas av riksdagen två gånger med val mellan det första och andra beslutet. Vid det mellanliggande valet antas väljarna ta ställning till de ändrade reglerna. Men det förutsätter att vilande grundlagsändringar görs kända för röstdeltagarna, vilket partierna sällan haft intresse av.

Kommer före detta Alliansen och SD åter vända blad?

Regeringen kommer, av allt att döma, åter att försöka lägga fram en proposition om grundlagsändringen gällande Lexbase. Men frågan är om före detta allianspartierna och Sverigedemokraterna står fast vid sina invändningar mot att göra en grundlagsändring som inskränker all-

¹⁴ En lag som ska tillämpas i nödlägen

mänhetens fri- och rättigheter att fortsätta ta del av personuppgifter och domstols-handlingar.

Kommer regeringen att strama åt privata undersökningsindustrin som riktar sig till allmänheten? Förespråka en informationsmäklareindustri, med statligt godkännande, vars uppgifter om privatpersoner och företag enbart vänder sig till ”seriösa” journalister/medier, jurister, banker och regeringskansliet? I så fall kommer det att innebära att individer inte kan ta reda på vilken information om dem som finns tillgänglig och för vilket ändamål. För att införa detta måste man ändra grundlagen.

Hela tanken med grundlagarna är att de ska stå pall när det blåser hårt inom riket eller utifrån. Grundlagarna ska inte falla till föga för tillfälliga förändringar i opinionen. Det är också en gammal sedvänja att grundlagsändringar bara görs om de stora partierna är överens. 📧

Ytterligare källor:

Ursprunglig proposition om ändring i mediegrundlagarna: Prop 2017/18:49. [https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2017/12/prop.-20171849/Riksdagen_ändrade_mediegrundlagar_\(vilande_grundlagsbeslut_med_mera\)_2018-11-14](https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2017/12/prop.-20171849/Riksdagen_ändrade_mediegrundlagar_(vilande_grundlagsbeslut_med_mera)_2018-11-14): http://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/arende/betankande/_H601KU2. Om Siren, Piscator och Lexbase: <https://www.contra.nu/data/tidningen/Contra142.pdf>

Kellyanne Conway

Den enda, familjen oräknad, från Donald Trumps presidentvalskampanj, som fortfarande befinner sig i en central position i Vita huset är Kellyanne Conway. Här förklarar hon sin lojalitet med presidenten, att hon framför uppriktig kritik, men bara bakom stängda dörrar. Och hur hon ser på sina före detta kollegor.

Kellyanne Conway är rådgivare till Donald Trump och den enda som överlevt i administrationen sedan Donald Trumps tillträde. Här berättar hon för *Contra* om den amerikanske presidenten, folk som fått sparken och lojalitet.

Kellyanne Conway har ett foto på väggen i sitt tjänsterum. Det är från när hon svors in till sitt ämbete den 22 januari 2017. Till höger, skilda från henne av ett podium, finns en rad andra höga medarbetare till Vita huset.

Steve Bannon, Reince Priebus och Sean Spicer – vid det aktuella tillfället Trumps chefsstrateg, stabschef respektive presssekreterare finns med.

Det där fotot är skoj säger Kellyanne Conway när hon ser det från tvärs över sitt kontor i västra flygeln av Vita huset. Det är förstorat till 60 centimeters bredd tror jag.

”Jared står bakom podiet, så du kan inte se honom” säger hon och syftar på Donald Trumps svärson Jared Kushner. Men sedan tillägger hon: ”alla andra är borta”.

Bilden sammanfattar Kellyanne Conways osannolika framgång att nå en av de mest centrala maktpositionerna i USA. Det visar när den valkampanj hon deltog i 2016 tog sig i mål.

”Jag är här av rätt skäl” säger 52-åriga Kellyanne Conway om förmågan att överleva i Vita huset. Herrarna Bannon, Priebus och Spicer har lämnat presidentens inre cirkel. Hon är ensam kvar.

”Frågan jag får, varför är du fortfarande kvar bör egentligen ställas till dem, varför är ni inte kvar” säger hon och understryker att hon inte tänker på någon särskild av sina före detta kollegor.

”En del har fått sparken eller tvingats bort. En del återvände till den privata sektorn. En del talanger tas mycket bättre tillvara utanför Vita huset. Det här är inte ett jobb för vem som helst eftersom presidenten är okonventionell”.

Av den ursprungliga omgivningen kring president Trump är det, familjemedlemmar oräknat, bara Kellyanne Conway kvar.

Kellyanne Conway var konsult och opinionsundersökare när hon utsågs till

Ben Riley-Smith

kampanjchef tillsammans med Steve Bannon i augusti 2016. Hillary Clintons seger togs då för given.

Tre månader senare vann Donald Trump. Hon målar en smickrande bild av USAs fyrtiofemte president. Han är ”mycket varm, skojig, engagerad, utmärkt som berättare och knivskarp som lyssnare”.

Den dynamiska ekonomin, reformen inom kriminalvården, lämnandet av kärnvapenavtalet med Iran, förhandlingarna med Nordkorea och en partiöverskridande lagstiftning för att ta itu med knarkkrisen är bland de framgångsområden som hon flaggar för.

Hon uttrycker också tillförsikt inför valet 2020. ”Jag har inte sett något presidentvirke bland de kandidater som vill utmana Trump. Bara en massa oväsen. Men vi behandlar det ändå seriöst.”

En av Kellyanne Conways uppgifter är att i TV försvara presidenten. Hon uppträder regelbundet i nyhetsprogrammen, inte bara på högerinriktade *Fox* utan också i *CNN*, ett av målen för Donald Trumps attacker mot vänstermedia. Innan Donald Trumps tal om Unionens tillstånd (State of the Union speech) var hon ute och argumenterade.

Kritiker säger att hennes orubbliga lo-

jalitet inför media är nyckeln till att hon klarat sig kvar så länge. George Conway, hennes man, har skapat rubriker med sin kritik mot Trump. Hon har tidigare inte velat diskutera den saken och är alltid överdriven i sitt beröm av presidenten.

Kellyanne Conway säger att hon gärna säger emot Trump bakom stängda dörrar. ”En del av förklaringen till att klara sig kvar hos presidenten är att vara uppriktig mot honom och att leverera nyheterna, de må sedan vara bra, dåliga eller motbjudande. Han uppskattar det.”

Missvisande bild av Trump

Hennes betydelse för Trump innebär att hon också är insatt i turerna kring Rysslands-utredningen. Fem medarbetare i Trump-kampanjen har redan erkänt sig skyldiga till brott. En del för att de medgett att de ljög för utredarna när de blev förhörda om kontakter med Ryssland.

Hade kampanjen ett problem med att folk ljög? ”Nej, jag tror att de här människorna ljög för Kongressen efter att kampanjen var avslutad. Citera mig som att det är olagligt att ljuga för Kongressen och det är en dum idé att försöka”.

Men det här var personer med ledande positioner i kampanjen? ”Och sedan fanns det ledande figurer, som den som svarade för kampanjen under återstående tid, som inte talade med ryssarna”, kontrar hon och syftar på sig själv.

”Jag talade med människor i Macomb County, Michigan och Mecklenburg County, North Carolina. Inte med folk i Moskva.

Kellyanne Conway återkommer till ett bekant tema. Pressens missvisande bild av Trump. Temat återkommer när samtalet glider in på kritik mot presidenten.

Kellyanne Conway, president Donald Trumps kampanjchef 2016 och nu rådgivare åt presidenten. Foto Gage Skidmore/Wikipedia.

Visar Trump verkligen "ödmjukhet inför ämbetet"? De som inte ser det är "förblindade av sin självvalda mediakonsumtion" säger hon.

Är Trumps förhållande till Theresa May bra? Kellyanne betecknar det vid två tillfällen som "hjärtligt", innan hon avslutar med att "kritikerna och skeptikerna ljuger ständigt, redo att kasta sig över sitt offer".

Hon vill inte fördjupa sig i Brexit utan duckar med att det är Storbritannien som bestämmer. "Presidenten ser Storbritannien som vår närmaste allierade. Och det är inget som kommer att förändras, oavsett vad som händer med Brexit."

När frågan om "alternativa fakta" kommer upp är Kellyanne Conway engagerad. Det var hon som myntade termen om Sean Spicers ifrågasatta uttalanden

om publiken vid presidentinstallationen. Bara några dagar efter presidentperiodens början anhöll kritikerna Kellyanne Conway.

Har hon några reservationer inför hur hon uttryckte sig? "Jag är förvånad över att någon som vill kalla sig reporter går tillbaka i tiden," svarar Kellyanne Conway. "Det är en alldeles för simpel fråga."

Hon säger att hon menade "alternativ information och kompletterande fakta", och fortsätter "det är löjligt att ta upp det två år efteråt" och så kritiserar hon medias tillförlitlighet i frågan.

När jag säger att frågan inte var avsedd att irritera slår hon tillbaka: "Nej, du ville inte alls irritera mig. Jag kan bara inte tro att en sådan fråga kan kallas för journalistik. Hur i hela världen skulle du kunna irritera mig. Du besöker mig och sitter i soffan i mitt kontor i Vita huset. Jag kommer att finnas kvar här till den dagen jag beslutar att lämna."

Efter långa resonemang fram och tillbaka kommer Kellyanne Conway till slutsatsen: "Jag tror att förmågan att bli långlivad här och att trivas och att få presidenten att inte tro på det som sägs är det bästa uttalande jag kan göra".

Copyright Ben Riley-Smith/The Telegraph/The Interview People

BREV TILL CONTRA

Religionsfrihet under press

I många muslimska länder är det svårt för andra religioner. Det är inte bara svårt utan direkt livsfarligt att konvertera till exempelvis kristendomen. Det är också livsfarligt att utöva kristendomen för den som vuxit upp med den. Det kan man se på de många angreppen mot koptiska kyrkor i Egypten.

Men också utanför den muslimska världen finns stora problem för kristna att utöva sin religion. Det gäller bland annat i Kina och Vietnam. Så även i Ryssland, där som bekant Jehovas vittnen är förbjudna.

Nyligen blev dansken Dennis Christen-

sen dömd till sex års fängelse (!) för att ha drivit en "extremistisk organisation".

Värre är det dock i Folkrepubliken Kina, vilket står i skarp kontrast mot Republiken Kina (Taiwan), som vinnlägger sig om församlings-, religions- och politisk frihet. Sedan december 2018 har *Det tidiga regnets kyrka* i staden Chengdu utsatts för målinriktade angrepp från polisen. Medlemmar har gripits, kyrkans egendom har konfiskerats och medlemmarna har trakasserats. Den 9 december greps 100 medlemmar och fortfarande sitter femton kyrkliga ledare häktade för "undergrävande verksamhet mot staten". Ingen av de gripna har fått tillgång till advokat, vilket strider mot Folkrepublikens

grundlag. Flertalet övriga medlemmar i kyrkan har trakasserats av polisen och säkerhetstjänsten. Flera har satts i husarrest med en polis stationerad vid ytterdörren. Myndigheterna har också konfiskerat två kyrkor och en skola, och detta inklusive alla inventarier. Efter konfiskeringarna försökte medlemmarna samlas till gudstjänst utanför kyrkan, men sammankomsten upplöstes av polisen. En del familjer har fått sina bankkonton frusna.

Nils Tore Gjerde

Källa: stefanus.no

Äldre vita män

Det har blivit allt vanligare att låta vreden gå ut över ”äldre vita män”. Helt oförtjänt menar Dan Ahlmark som pekar på de äldres kunskaper och erfarenheter; de vita som skapare av merparten av vår teknologi och civilisation och männen som bärare av viktiga egenskaper för utveckling i samhället.

Begreppet ”Äldre vita män” används alltmer för att beteckna en grupp människor, som sägs leda och försvara ett felaktigt uppbyggt samhälle och vara ansvariga för en påstått skamlig västerländsk historia. De personifierar därför de flesta fel, som kulturmarxister kritiserar samhället för. Låt oss därför titta närmare på begreppet och dess komponenter, samt varför det blivit särskilt aktuellt i dagens Sverige.

Förklaringen till att så många aktiva på internet i motståndet mot kulturmarxism, invandring och ett federalt Europa är äldre svenskar och oftast män är naturligt och inte alls smickrande för dagens samhälle. Genom åsiktskorridoren och politisk förföljelse av oliktankande är priset för att opponera för högt för yngre människor som är intresserade av en karriär eller av bättre ekonomi. Det är det skamliga skälet till att pensionärer nu spelar en så viktig roll i opinionsbildningen mot till exempel invandring och den nya världsordningen. Och det är också en bild av hur Sverige urartat politiskt under 2000-talet genom åsiktskorridoren och politisk intolerans. När Sveriges utveckling nu successivt blir mer negativ och etablissemangets åsikter alltmer vederläggs och visar sig skadliga för landet, kommer även yngre att offentligt opponera sig, eftersom priset att säga vad man tycker troligen så småningom blir allt lägre.

Äldre

Högre ålder medför ibland – kanske inte kunskap – utan visdom. Visdom är ett svårt begrepp att definiera, men ett viktigt kännetecken är rationellt utnyttjad intelligens blandad med djup erfarenhet, och bägge komponenterna är viktiga för att bedöma till exempel politiska förslag. Idag verkar så många policyförslag bara baseras på en ideologi där avsikten blir det helt grundläggande; konsekvenserna av politiken bortser man i stort från. Men konsekvenserna i andra, tredje eller fjärde led kan vara de helt avgörande faktorerna för om något ska betraktas som lyckat eller misslyckat. Visdom urskiljer

snabbt de politiska blåbären från bättre förslag.

Ålder och visdom syns också medföra att den egna personen inte längre ses som särskilt viktig, utan istället koncentreras uppmärksamheten på andra människor, familjen, svenskarna, landet. Man bryr sig inte om hänsynen till den egna karriären, andras syn på en själv eller de för- och nackdelar man kan få på grund av det man säger eller skriver. Man är främst intresserad av vad som verkligen – objektivt sett – är sant gällande någon företeelse, inte vad samhället påstår är

dan.ahlmark
@contra.nu

sant. Man är inte alls imponerad av ideologiska dagsländor eller positionen för den person som uttalat en åsikt, utan bara av innehållet i vad som uttalas och hur riktigt eller rätt det är. Åldern blir på så vis en garanti för att en åsikt är ett hållbart och gott fundament för något. I dagens samhälle, där sedan en tid känslor upphöjts till avgörande argument och orsaker till policyval, är den äldre generationen – med dess ofta fasta förankring i fakta och objektiv analys – särskilt viktig för att motverka känslotänkandet.

En kritik av äldre är alltid att de är okunniga om utvecklingen och konservativa, det vill säga håller fast vid det, som de främst känner till. Ja, om grunden är brist på kunskap och ovilja att ta till sig nytt är detta ett skäl att beakta. Men i dagens läge med ett stort antal mycket pigga äldre är det nog inte det vanliga. Och om kroppen sviktar, gäller det ofta inte huvudet. Skepsis mot förändring för förändringens skull är högst berömvärd, liksom motstånd mot destruktiva föränd-

ringar. Det finns inget skäl att göra ändringar vars konsekvenser man är högst osäker på och som kan vara mycket negativa.

Vita

Vita människor har i huvudsak skapat den moderna världen; vetenskapen sedan många århundraden, liksom teknisk utveckling och tillämpning i form av den industriella revolutionen; den moderna företagsledningen med dess imponerande ekonomiska effekter; de medicinska landvinningarna, som bland annat medverkat till den enorma folkökningen i världen; regler för människors relationer i samhället, vilka skapar förutsättningar för dess dynamiska utveckling och mänsklig frihet i alla avseenden och så vidare. I och med denna bas kan andra folk än vita snabbt nå en liknande utveckling, vilken är en enorm gåva de naturligt fått av vita.

Det man i första hand kritiserar vita för är – förutom världskriget – tidigare slaveri och kolonialism. Jag har behandlat de senare argumenten i annat sammanhang¹, där jag dels bedömer den kritikens värde historiskt och dels utifrån dagens läge. Beträffande frågan om den västerländska civilisationen är överlägsen många andra, kan man idag i väsentlig utsträckning objektivt fastställa och besvara den². Beträffande krig berördes under det första världskriget icke-européer direkt huvudsakligen genom följderna av den turkiska kolonialmaktens angrepp på västmakterna. Under andra världskriget orsakades de stora människoförlusterna och umbärandena för icke-européer av en asiatisk makt med ambition att bli en stor kolonialmakt: Japan.

¹ <https://nyadagbladet.se/debatt/mena-invanare-inga-offer-for-vit-overhoghet-och-dominans/>

² <https://www.frihetsportalen.se/2018/04/lander-och-civilisationer-skiljer-sig-och-vissabattre/>

Äldre vita män – här på fruktmarknaden i Georgien

Män

Med hjälp av bland annat de förutsättningar kvinnor skapat genom sitt arbete har männen kunnat syssla med de aktiviteter, som – i Europa och Nordamerika – skapat den moderna världen. Män har självfallet överallt i världen också sysslat med verksamheter som våld och då med viss frekvens helt skadliga företeelser som anfallskrig, politiskt förtryck av och i det egna landet, eller småskalig kriminalitet. Men anfall leder till försvar, så oerhört många män har samtidigt varit involverade i försvarskrig, motstånd mot diktatorer, som poliser och så vidare, vilka skyddar andra samhällsmedlemmar. Beträffande våldshandlingarna har därför en viss andel utförts av korrekta och moraliskt rätta skäl.

Genom barnafödandet har kvinnornas yrkesval och därmed stora beroende av män traditionellt begränsat deras möjligheter och också gett dem en underlägsen position i samhället, vilket stöttats av nästan alla samhällsideologier. Beroende på region och land varierade graden av förtryck. Utvecklingen gällande (1) vissa av dessa ideologier och särskilt då på området individens rättigheter, (2) medicin (främst p-pillret), och (3) de ekonomiska framstegen, rättade i Väst under 1900-talet till det uråldriga missförhållandet. Dagens könsmarxism, det vill säga den feministiska extremismen, har inte betydtt något väsentligt för kvinnornas frihet

utan är främst en avart med syftet att ge politisk makt åt en grupp socialister/kulturmarxister. Den ideologin är dessutom praktiskt sett inriktad på dagens jämställda män och inte mot utövarna i världen av verkligt kvinnoförtryck. Dagens feminism leder samtidigt till konflikter i samhället genom att skapa helt onödiga motsättningar mellan vita män och kvinnor.

Beträffande den så kallade mansrollen har *American Psychological Association* nyligen publicerat riktlinjer för psykologisk behandling av pojkar och män.³ Man säger där att egenskaper som stöder/stöds av den traditionella mansrollen kan skapa psykiska och fysiska problem, och varnar därför för negativa egenskaper förknippade med det traditionella beteendemönstret för pojkar/män. Det finns självfallet inslag i den traditionella mansrollen som inte är generellt önskvärda eller nödvändiga, till exempel att alltid behärska sig och hålla inne känslorna; bra ibland, onödigt eller till och med skadligt i andra fall. Men riktlinjerna har påstått ta sats från den diskussion om män som är en följd av MeToo-rörelsen, och till en del generaliserat utifrån den. Men de män som figurerat där har inte tillämpat någon traditionell mansroll hyllad i samhället. De har istället följt vissa traditio-

³<https://www.apa.org/about/policy/boys-men-practice-guidelines.pdf>

ner som främst utvecklats inom ett antal sådana miljöer som till exempel filmindustrin. Att utifrån dessa kräk nedgradera egenskaper – vilka kallas manliga – som ständigt drivit det västerländska samhällets utveckling, är galet. Man angriper då också sådant som vid sidan av kulturell inläring uppenbarligen också är en mänsklig drift eller behov hos de flesta pojkar/män.

Dessa psykologer varnar – om man ser till konsekvenserna av deras riktlinjer – tillsammans med de irrationella oskickena, på en och samma gång för fysisk och mental tuffhet, mod, djärvhet, söka äventyr, acceptera risker, villighet att utstå smärta och obehag för önskade framtida resultat, stoicism, ihärdighet, vilja att konkurrera, ledarskap, höga ambitioner och stora prestationer. Så åsikterna syns delvis mera vara ett inlägg i kulturkriget, där psykologer numera ju deltar. Just de kulturmarxistiska inslagen i dagens psykologi, som till exempel på ett område medförde att Thomas Quick-fallet blev en katastrof och på ett annat ledde till stöd för många orimliga incestanklagelser, är tyvärr nämnvärda.

Att försöka eliminera sådana traditionellt manliga karakteristika, som leder och lett samhället till framgång på område efter område, är destruktivt. Vad det gäller är istället att under uppfostran kanalisera de aggressiva inslagen i pojkars natur till de rätta färderna och naturligtvis göra sådana förändringar av bakomliggande värderingar, som verkligen är rationella och befogade och inte främst är ett inslag i kulturkriget mot män.

Så om man anser att man kan ignorera förslag och aktiviteter enbart på grund av att de genomförs eller föreslås av äldre/gamla vita män, så beror det nog inte på deras låga kvalitet utan troligen just på innehållet. Sannolikt är det något som hindrar eller skadar kulturmarxistiska initiativ. Men det är ju önskvärt, eftersom sådana genomgående försämrar Sverige och är ett hot mot ett gott samhälle. ☞

Dan Ahlmark är ekon lic och jur kand. Efter arbete i industrin och konsultföretag i Sverige och utlandet samt forskning vid EFI/HHS startade han ett konsultföretag 1980 med inriktning på affärsutveckling och konkurrensstrategi. Han gav förra året ut boken Vakna upp! Dags att dö! Libertarianism och den Civila Valfärds-Staten.

Rysslands satelliter

Ryssland har mellan 1992 och 2014 successivt lagt under sig områden i närliggande länder och etablerat "självständiga stater" som i praktiken kontrolleras av Ryssland. Det handlar om sex "länder" samt Krim, som direkt inkorporerats i Ryssland.

Under 1700- och 1800-talen expanderade Ryssland på sina grannländers bekostnad. Det handlade dels om en rad erövringar i Kaukasus och Centralasien, liksom erövringen av Finland 1809 och delningen av Polen. Under kriget efter kommunisternas maktövertagande i Ryssland 1917 försökte flera länder erövra självständighet från Ryssland, men för de flesta resulterade det i att länderna knöts fast vid Sovjetunionen. Bara Finland och Polen lyckades göra sig fria.

Efter Sovjetunionens fall 1991 förklarade sig fjorton av de femton sovjetrepublikerna självständiga. Men på många ställen var det kommunister med kvarvarande lojaliteter till Moskva som tog över makten i de självständiga länderna.

Rysslands intresse för att kontrollera närområdet har tagit sig uttryck i att det bildats en rad marionettstater som helt kontrolleras av Ryssland, men som av Ryssland anses vara självständiga. Vi ska granska dem här.

Transnistrien är en smal landremsa mellan Ukraina och Moldavien. För svenskt vidkommande är området mest känt för att hysa staden Bender, där Karl XII uppehöll sig flera år efter förlusten i Poltava i Ukraina 1709. Då låg området i det Osmanska riket och Karl XII förhandlade med den turkiske sultanen om samarbete.

Transnistrien bröts ut ur Moldavien 1992. Det har alltsedan dess kontrollerats av ryska styrkor. Transnistrien har en halv miljon invånare och omfattar 4 000 kvadratkilometer, ungefär lika mycket som Dalsland. En tredjedel av befolkningen är ryssar, en tredjedel ukrainare och en tredjedel moldaver (rumäner). Närvaron av ryska trupper gör dock att det inte är någon tvekan om vem som kontrollerar området.

Abchasien vid Svarta havets östra kust tillhörde Georgien och en stor del av invånarna var georgier. Sedan Abchasien 1992 med Rysslands stöd förklarade sig självständigt genomfördes en etnisk rensning och de 45 procent av Abchasiens invånare som var georgier flydde till Ge-

orgien. Befolkningen minskade på några år från 525 000 till 160 000 invånare. Fortfarande är dock inte abchasierna i majoritet i området och antalet georgiska flyktingar från Abchasien är fler än hela Abchasiens befolkning (250 000). Abchasien är 9000 kvadratkilometer, vilket motsvarar Södermanland. Ryssland har erbjudit invånarna i Abchasien ryska pass och ryskt medborgarskap, eftersom abchasiska pass inte är erkända av andra länder än Ryssland, Venezuela, Nicaragua och Nauru.

Sydossetien i södra Kaukasus bergstrakter hade precis som Abchasien haft georgier som största befolkningsgrupp. Det var en autonom del av Georgien när området invaderades av Ryssland 2008. Det var i samband med invasionen av Sydossetien som Putins expansiva territoriella politik uppmärksammades ordentligt internationellt. Flertalet georgier i Sydossetien (ungefär en tredjedel av befolkningen) flydde till Georgien. Kvar finns ungefär 50 000 människor.

Nagorno Karabach omsluts helt av Azerbajdzjan och kontrolleras i praktiken av ryssvänliga Armenien. Flertalet invånare i Nagorno Karabach är armenier, sedan den azeriska befolkningsminoriteten i stort sett flytt området. Fullt krig om Nagorno Karabach rådde redan 1991, alltså innan Sovjetunionens upplösning. De två sovjetrepublikerna Armenien och

Azerbajdzjan krigade mot varandra. Nagorno Karabach är ett glesbefolkat bergsområde på 4 400 kvadratkilometer med 150 000 invånare. Innan kriget och den formella självständighetsförklaringen hade Nagorno Karabach till tre fjärdedelar en armenisk befolkning. Idag finns det nästan bara armenier kvar.

I östra Ukraina (Donbass) ockuperade ryska trupper (utan nationsbeteckningar) områdena kring städerna Luhansk och Donetsk. De har upprättat de "självständiga" staterna *Folkrepubliken Luhansk* och *Folkrepubliken Donetsk*. Formellt är de dock en del av Ukraina. Kriget i det som kallas Donetsk-området har pågått sedan 2014 och har kostat 15 000 människor livet. 298 av dessa var ombord på ett plan från Malaysian Airlines som sköts ner av en rysk Buk-robot över det område som kontrolleras av Ryssland (Folkrepubliken Donetsk).

Ryssland har ockuperat och sedan inkorporerat halvön *Krim* i Svarta havet. Fram till slutet av 1700-talet var Krim en del av det osmanska riket, varefter tsarryska trupper erövrade området. Efter Krimkriget blev halvön mer eller mindre övergiven sedan ursprungsbefolkningen krimtatarerna flydde halvön. Kvarvarande krimtatarer deporterades av Stalin under Andra världskriget och de fick tillstånd att flytta tillbaka först 1989. Från 1954 har Krim varit en del av Ukraina och innan den ryska invasionen av Krim 2014 var befolkningen uppdelad mellan ryssar (70 procent), ukrainare (10 procent) och krimtatarer (10 procent). I och med det ryska maktövertagande har en stor del av den ukrainska befolkningen flytt till Ukraina.

SVERIGE-NYTT

Contras notisavdelning har i detta nummer sammanställt av C.G. Holm. De källor som refereras är inte direkt citerade, utan texten är Contras sammanfattning av originalkällan om inte annat markeras med citationstecken.

Skatteverket slösar skattepengar

Det finns en särskild folkbokföringsenhet på Skatteverket, som nagelfar alla som vill folkbokföra sig i Sverige. Har man kommit från Långbortistan utan papper brukar det inte vara några svårigheter. Värre om man kommit hit från ett grannland, jobbar flitigt och betalar skatt. Om man är medborgare i EU får man vistas i Sverige utan vidare, men ska man stanna mer än ett år måste man ha uppehållstillstånd och planerar man att bli kvar i Sverige minst ett år får man bli registrerad i folkbokföringen.

En kvinna från Polen kom till Sverige i början av 2018. Hon har jobbat sedan hon kom till Sverige. När hon ville registrera sig här blev det dock stopp (därmed heller inget medlemskap i Försäkringskassan och ingen svensk sjukförsäkring). Anledningen var enligt Skatteverket att hon inte kunde bevisa att hennes löneutbetalningar var registrerade i arbetsgiva-

rens bokföring. Att hon hade lönebesked och noteringar om löneinbetalningar på sitt bankkonto spelade ingen roll (i början, innan hon lyckats ordna ett bankkonto hade hon fått lönen kontant men hade papper på det). Naturligtvis kan inte en anställd begära att få utdrag från ett företags bokföring, men hon kunde få intryck från arbetsgivaren på att hon varit anställd hela tiden. Hon fick också i början av 2019 en kontrolluppgift som visade att hon fått lön (och hur mycket) från arbetsgivaren. Den kontrolluppgiften hade Skatteverket naturligtvis tillgång till, liksom att man från Skatteverket hade kunnat göra revision hos arbetsgivaren om man trodde att de fuskade med bokföringen. Men likafullt avlogs begäran om folkbokföring eftersom kvinnan inte bevisat att hon haft lön hela tiden. Det gick dock alldeles utmärkt för staten att ta skatt av henne, trots att hon inte fick del av exempelvis de sjukförsäkringsförmåner som gäller andra skattebetalare.

Svårt att fixa bankkonto

Kvinnan vi skrev om ovan hade lyckats få ett bankkonto. Det är inte alla givet. En annan polack som jobbat flitigt i Sverige lyckades inte få ett bankkonto, för att han saknade personnummer. När han efter sju sorger och åtta bedrävelser lyckats få ett

personnummer blev han nekad bankkonto av Swedbank, Nordea och SEB. Arbetsgivaren förklarade att han inte kunde få ut sin lön om han inte hade något bankkonto. Han hade vid årsskiftet lönefordringar på 400.000 kronor. Under tiden hade han levt på privatlån från arbetskamrater och bekanta. Finansinspektionen har utfärdat regler om att bankerna måste acceptera kunder som begär enkla transaktionskonton (det går dock bra att neka den som rånat just den banken), men det berättar naturligtvis inte bankerna för den som de inte vill ha som kund. En kund som bara har ett transaktionskonto är inte särskilt lönsam för banken. När mannen började en andra runda hos bankerna blev han återigen vägrad att öppna ett enkelt lönekonto hos SEB. Han plockade då upp en utskrift av Finansinspektionens aktuella regel (som *Contra* försett honom med). Det tog sedan ungefär två minuter att få ett fungerande konto.

Ineffektivitet i den offentliga sjukvården

En tvååring med en medfödd sjukdom ska genomgå fyra enklare operationer (ungefär en timme med nedsövning) för att bli botad. Operation ett blev uppskjuten sedan pojken blivit sjuk. Operation två inställdes av sjukhuset på grund av att det dykt upp ett akut fall som måste prioriteras. Hur akut det fallet var kan man fråga sig eftersom den uppskjutna operationen meddelades en vecka i förväg. Till operation tre hade pojken hållits hemma från dagis nästan en vecka för att inte bli sjuk. Farföräldrarna hade kallats in för att hjälpa till efteråt (de bor fyrtio mil bort). Dagen innan operationen ägnades en hel dag åt provtagning och genomgång med narkosläkare och kirurg. På väg hem från Karolinska kontaktades föräldrarna och meddelades att operationen var inställd på grund av att det inte fanns någon vårdplats (behövdes under ett dygn) efter operationen. Sjukhuset med högt kvalificerad personal (och bägge föräldrarna) hade ägnat en hel dag åt förberedelser som när det väl blir dags måste göras om helt och hållet.

Ett parallellt fall beskrevs i början av februari i *Dagens Nyheter*. Det handlade där om en svårare operation som skulle ta åtta timmar och kräva en veckas eftervård på sjukhus. Också i det fallet hade föräldrarna sett till att pojken var hemma

från skolan flera dagar innan operationen för att han inte skulle bli sjuk. Alla förberedelser genomfördes på sjukhuset dagen innan och pojken låg över natten innan operationen. Först när far och son skulle in i själva operationssalen fick de meddelandet att det inte blev någon operation, på grund av att det inte fanns någon tillgänglig plats för eftervård.

GDPR försvårar registerhantering

Meningen med den europeiska Data-skyddsförordningen är inte att den ska vara ett allmänt sänke för registerhantering, men övergångsproblem finns. Detta upptäcks successivt. Nu har moderatpolitikern Kristina Axén Olin fått uppleva eländet. Hon är mest känd som före detta finansborgarråd i Stockholm under åren 2006–2008. 2018 blev hon riksdagsledamot. Men under verksamhetsåret 2018–2019 var hon sammankallande för valberedningen för partiföreningen Enskede-Årsta. Då upptäckte hon att hon inte fick ta del av moderaternas medlemslistor för dessa områden. Moderaternas registeransvarige brottades med GDPR-implementeringen och undanhöll därför medlemsregistren för lokala valberedningar. ”Så är det väl inte tänkt att GDPR ska fungera”, sade hon på föreningens årsmöte. Men hon konstaterade att hon inte hade fått ta del av medlemsregistret. Dock fick hon likväl ihop ett förslag till en ny styrelse och andra förtroendeposter genom samtal med förra styrelsens ledamöter och det blev till och med en ökning av antalet styrelseledamöter från sju till nio.

M satsar på NATO och kärnkraft i EP-valet

Inom M är Europatanken fortfarande stark, och partiets politiker skryter än i dag om att M var partiets vars opinionsarbete ledde Sverige in i EU. I det stundande EP-valet är två av M-kandidaterna Tomas Tobé och Arba Kokalari. I partiets interna valupptakt trycker de på att Sverige ska med i NATO och att M måste verka för kärnkraften både internationellt och i Sverige. Tyvärr motiveras detta med falska klimatalarmistiska argument. Både Tobé och Kokalari faller undan för myterna om klimatförändringar. Men Arba Kokalari vill också göra sitt för att motverka socialismen. De två varnar för att Tyskland är på väg att bli beroende av

gasimport från Ryssland. Och vad gäller inställningen till Liberalerna och Centern så säger Arba Kokalari i interna partimöten om de två partierna: ”De har blivit en dörrmatta för socialismen.”

Skandalartat förslag attackerar rättssäkerheten

Samtidigt som svenska politiker anklagar Polen och Ungern för att underminera rättsstaten kommer svenska förslag som får de två centraleuropeiska länderna att se ut som rättsstatliga föredömen. Regeringen har i ett lagförslag föreslagit att åklagaren ska få rätten att utse offentlig förvarare! En part i målet ska få rätt att utse sin egen motpart! Visserligen bara på kvällar och nätter, men ändå. Det är illa nog att domstolarna har som vana att utse offentliga försvarare som är fogliga och gör domstolens arbete lätt (många misstänkta som inte har en lång brottsbana bakom sig har inga egna advokatkontakter och tvingas därför ofta nöja sig med den som föreslås av domstolen). Nu ska det alltså bli ännu värre. Åklagaren ska få möjlighet att utse sin egen motpart. I sista stund verkar det nu som om regeringen backar och drar tillbaka det förslag som redan lagts fram. (*Dagens juridik*)

Miljöpartiet motståndare till batterier

Miljöpartiet vill stoppa prospekteringen efter vanadin i östra Skåne. Det finns gruvbolag som tror att det kan finnas brytvärda kvantiteter av vanadin i Skåne. För att utreda om så är fallet har de ansökt om prospekteringstillstånd. Miljöpartiet säger nej, de vill inte ha några gruvor i Skåne. Vanadin är en nyckelmineral vid produktionen av moderna batterier.

Diskrimineringsombudsmannen kräver kjol hos skogsarbetare

Diskrimineringsombudsmannen har drivit ett mål när en kvinnlig praktikant vägrats att vara klädd i kjol när hon skulle arbeta med motorsåg. Enligt arbetsgivaren behövde hon ha samma skyddskläder som andra skogsarbetare, det vill säga byxor med insydda metalltrådar som får motorsågen att stanna om man skulle slinta med den. DO, som betalas av skattebetalarna, ansåg att kvinnan var diskriminerad för att hon inte fick ha kjol. Lyckligtvis förlorade DO. I en domstol som också betalas med skattepengar.

Pojkar får för låga betyg

Björn Tyrefors, Petter Berg och Ola Palmgren har analyserat betygsättningen i grundskolan. Det resulterade i forskningsrapporten *Gender Grading Bias in Junior High School Mathematics*. I rapporten jämförs betyget i matematik från årskurs 9 med ett diagnostiskt prov i matematik som genomförs i början av gymnasiet. Mellan betygen och det diagnostiska provet går det bara några (undervisningsfria) månader. I rapporten konstateras att en tredjedel av pojkarna fått för låga betyg.

Hammaren och skäran i skolan

Det som blivit Stockholms största gymnasium, Anna Whitlocks gymnasium (skolan är kommunal och ska inte blandas ihop med den nedlagda privata Whitlockska samskolan), har placerat ut sovjetisk konst i sina nyinredda lokaler. Liljevalchs har skänkt ett fyrtiotal ”konstverk” från Sovjetunionen till skolan, som glatt satt upp massmordssymbolen nummer ett på väggarna: Hammaren och skäran i form av en affisch av Vladimir Majakovskij. När kommer skolan med massmordssymbolen nummer två (hakkorset) på väggarna? Och kommer det att uppmärksammas med glada tillrop i pressen och av rektorn?

Så snabbt börjar Sverige svälta

De statliga beredskapslagren av mat och drivmedel är avskaffade. De stora livsmedelsleverantörerna har centraliserat sin lagerhållning och gått över till ”just-in-time”-leveranser. Mat och livsmedel tar slut i Sverige efter en vecka om hamnen i Göteborg stängs, skriver *Göteborgs-Posten*.

Miljöpartister gillar SvT och SR

Vid Gölteborgs universitet gör man en årlig mätning av allmänhetens förtroende för en rad myndigheter, institutioner och företag. Däribland Sveriges Television och Sveriges Radio. Inte oväntat har bägge skyhögt förtroende hos miljöpartister (94 respektive 95 procent). Miljöpartisterna kan dagligen gotta sig åt falska nyheter om framförallt klimatet i de två företagens av skattebetalarna finansierade sändningar. Hos kristdemokraterna ligger förtroendet på 44 respektive 51 procent och hos sverigedemokraterna på 28 respektive 34 procent.

UTLANDS-NYTT

Snabbtåget läggs ner

Ett grönt favoritprojekt har varit snabbtåget mellan Los Angeles och San Francisco i Kalifornien. Projektet har hittills kostat 45 miljarder kronor i den delstat som gjort sig känd för sina många gröna regleringar. Totalkostnaden har nu uppskattats till 700 miljarder kronor och den nyvalde demokratiske guvernören Gavin Newsom har beslutat att stoppa projektet.

Det svenska snabbtågsprojektet mellan Stockholm och Göteborg/Malmö finns upptaget i SMPCLs 73-punktsprogram. En av skillnaderna är att det i områdena kring Los Angeles och San Francisco bor 26 miljoner människor. I områdena kring Stockholm/Göteborg/Malmö cirka 4 miljoner. Trots det skulle kostnaderna för det svenska projektet ligga i samma storleksordning som det amerikanska. Inte i de officiella uppskattningarna, men i de siffror som det talas om i politiken har man "glömt" att räkna de tåg som behövs för att trafikera den nya järnvägen.

Folk vill flytta från Kalifornien

En färsk opinionsundersökning (*Trust Barometer* genomförd av Edelman Intelligence) säger att 62 procent av invånarna överväger att flytta från Kalifornien. Huvudanledning är de höga priserna (framförallt på bostäder). Kalifornien har länge varit en magnet för USAs befolkning med stor inflyttning. Sedan några år har flyttflödet vänt. De snabbväxande hightech-bolagen i Silicon Valley expanderar på annat håll. En annan viktig förklaring till att Kalifornien blir allt mindre populärt är lagar och regler som alltmer begränsar invånarnas frihet. Colorado och Texas är två delstater som vinner på Kaliforniens tillbakagång. (*Breitbart*)

Leninparken kvar

Den blå gruppen i Helsingfors stadsfullmäktige motionerade om att staden skulle byta namn på Leninparken. Gruppen frågade varför Helsingfors har en park som är namngiven efter en blodtörstig diktator? Majoriteten tyckte att det var helt i sin ordning och den blå gruppens motion förlorade med åtta röster mot 62 och 13 blanka. (*Hufvudstadsbladet*)

Handel med äkta dokument

Genom Facebook-grupper handlas det friskt med äkta resedokument. Personer som flyttar tillbaka till Mellanöstern från Västeuropa kan få 1 000 dollar för dokument som pass, sjukförsäkringskort och liknande. Om köparen någorlunda liknar säljaren brukar de fungera för illegala inresor till Schengen-området. Inte minst till Grekland, varifrån det enkelt går att resa vidare till Tyskland eller Sverige – utan förnyad passkontroll. Tysk polis rapporterar om 554 avslöjade försök till illegal inresa med äkta dokument under 2018. Svenska dokument ligger på fjärde plats efter tyska, italienska och franska. De allra flesta fallen med inresa med hjälp av äkta dokument men falska innehavare avslöjas naturligtvis aldrig.

(*Kronen Zeitung, Wien*)

Muren

Den här bilden är inte Donald Trumps mur mot Mexiko. Inte heller Viktor Orbans staket på gränsen mot Serbien. Bilden föreställer en del av den 764 km långa mur som Turkiet byggt på gränsen mot Syrien. För att bygga den har Turkiet fått ekonomiskt stöd av EU, inklusive från svenska skattebetalare. Betalningarna till Turkiet uppgår till mer än tre miljarder euro.

Trainee i Europaparlamentet kopplad till Vladimir Putin

21-åriga Jelizaveta Peskova är trainee hos Europaparlamentsledamoten Ayméric Chauprade. Hon är dotter till Putins

officielle talesman Dmitrij Peskov. Peskov har varit Putins talesman i nära tjugofem år. Som trainee i Europaparlamentet har Peskova tillgång till alla dokument inom EU (med undantag för vissa med hemligstämpel). Chauprade har uttalat sitt stöd för Rysslands annektering av Krim och deltog som utländsk observatör av "folkromöstningen" på Krim om anslutning till Ryssland. Chauprade är medlem i parlamentets utrikesutskott och är för närvarande partipolitiskt obunden parlamentsledamot, men han valdes in på listan för Marine Le Pens nationella fronten. (*RFE/RL*)

Skotsk lag förbjuder kartor

En ny skotsk lag förbjuder publicering av kartor som placerar Shetlandsöarna i en särskild ruta. Invånarna på Shetland har krävt detta för att en "riktig" karta, med massor med blått vatten mellan Skottland och Shetland bättre förklarar de problem som shetlandsborna drabbas av genom att bo så isolerat. Kartförlagen vill å andra sidan inte slösa bort papper genom att trycka en massa blått vatten till ingen nytta. (*Reason Magazine*)

Saftstånd blir tillåtna i Texas

Många kitsliga myndigheter har ingripit mot barn som sålt saft på villatomter eller marknader. De har ju saknat tillstånd för livsmedelshandling (och skulle inte få det för att de är omyndiga). Nu har Texas antagit en lag om gör det lagligt för barn att sälja saft! Ett stort slag för

entreprenörskapet och friheten säger initiativtagaren Matt Krause som är ledamot i delstatsparlamentet. (*Fox News*)

Färre vapen gav ökad brottslighet

Vapenhandlaren Evaldo Carvalho klagar i *Economist* över tidigare restriktioner i den brasilianska vapenlagstiftningen. Han ser fram emot de lättnader som införs av Brasiliens nye president Jair Bolsonaro. Enligt de vapenlagar som genomfördes 2003 blev det svårare att inneha vapen. Carvalho menar att det är direkt kopplat till ökad brottslighet. När brottslingarna vet att de inte kommer att mötas av vapen från allmänheten är de beredda att skjuta mer. "Brottslingar respekterar bara människor de är rädda för". I Sverige har det varit populärt att tala om skärpta vapenlagar, trots att det nästan inte alls förekommer att brott begås med vapen som är lagliga. Nästan alla vapen som används vid brott har smugglats in i landet, främst från Balkan.

Elizabeth Warren,

en av de mest vänsterinriktade demokratiska presidentkandidaterna var under 1990-talet registrerad som republikan.

FRELIMO

hette den marxistiska gerillarörelsen i Mozambique som när det begav sig fick generöst stöd från de svenska skattebetalarna. Idag är det knarksmugglarna som förser FRELIMO med pengar. FRELIMO kontrollerar nu staten i Mozambique och man gör det bland annat genom att sälja skydd mot arrestering av knarksmugglare. Knarksmugglarna kan jobba ostört och FRELIMO kan fortsätta att försörja partiet även sedan det svenska stödet upphört. *(The Economist)*

Utvisningar från Schweiz

Det schweiziska parlamentet har nyligen antagit regler som innebär att det kan bli utvisning även när den utvisade riskerar tortyr och dödsstraff i sitt hemland. Det gäller terrorister och landets justitieminister Karin Keller-Sutter var emot förslaget *(Tribune de Genève)*

Patrick Moore

var en av de personer som var med och grundade Greenpeace. Tidigare har fem personer framställts som grundare på Greenpeace hemsida. Men Patrick Moore har kommit på bättre tankar och har numer en icke politiskt korrekt åsikt i klimatfrågan. Det har fått till följd att han inte längre figurerar på Greenpeace hemsida och googlar man på Greenpeace grundare har han försvunnit bland Googles träffar.

Krimtatarer grips

Innan ryssarna ockuperade Krim i slutet av 1700-talet befolkades halvön av tatarer. Under Andra världskriget deporterade Stalin 200 000 tatarer till Uzbekistan och Kazachstan. En del hade dock klarat sig kvar, men det var först 1989 som krimtatarerna fick återvända till Krim, vilket ungefär 250 000 gjorde (befolkningen hade växt under deportationen). Efter ryssarnas förnyade ockupation av Krim (2014) har tatarerna återigen klämts åt. De många ukrainarna på Krim har i stor utsträckning flytt till Ukraina, men tatarerna har ingenstans att fly. Här om veckan grep de ryska myndigheterna ett

tjugotal krimtatariska aktivister; aktivister som hjälper politiska fångar och deras familjer och som rapporterar brott mot de mänskliga rättigheterna.

(Kharkiv Human Rights Protection Group)

Glaciär på tillväxt

En av de grönländska glaciärerna, Jakobshavns-glaciären, har under flera år krympt. Frontlinjen har flyttats tillbaka flera kilometer per år. Samtidigt har dock istäcket på centrala Grönland tilltagit. Men nu har även Jakobshavns-glaciären börjat växa, enligt uppgifter från NASA. Det handlar om en naturlig temperaturförändring i Nordatlanten, temperaturen i Disko-bukten (där Jakobshavns-glaciären mynnar ut) har på några år sjunkit med 2 grader. För klimatalarmisterna ses det dock inte alls som något positivt att glaciären ändrat riktning och börjat växa. Tvärtom, man tolkar det som att glaciärerna påverkas mer av havsvattentemperaturen än man tidigare trott. *(phys.org)*

"Svensk" dömd till fängelse för spridning av IS-propaganda

Altaf Yasin Tarid sitter för närvarande i holländskt fängelse. Han har (med Sverige som bas) spridit propaganda för IS. Han identifierades på julafton 2017 när han klev av planet från Arlanda till Amsterdam. Han skuggades från Amsterdam till Rotterdam, där han greps. I januari i år dömdes Tarid för deltagande i en terroristorganisation. Han fick tre års fängelse. Tarid har aktivt bidragit till IS propaganda. I Sverige kunde han leva fritt och arbetade efter examen vid KTH på byggkonsultföretaget WSP. *(doku.nu)*

Konvertit vägrad asyl eftersom kristendomen inte är fridsam

En iranier som sökt asyl i Storbritannien fick avslag av brittiska inrikesdepartementet. Mannen berättade att han konverterat till kristendomen sedan han insett att kristendomen var en fridsam religion. Brittiska inrikesdepartementet, som handlade ansökan, hänvisade i sitt avslag till att *Uppenbarelseboken* (Bibels sista bok) var fylld med "hämd, förstörelse, död och våld". Avslaget var kompletterad med hänvisning till sex Bibelord. *(The Independent)*

Vad ska man tro i klimatfrågan?

Ska man tro ledande media står vi inför en global klimatkatastrof. Och ska man tro dem är vetenskapen överens om det. Som vi bland annat fört fram i Contra finns det andra uppfattningar och massor med bluffar bland klimatalarmisterna. Vi har talat med Per Welander, ordförande i Stockholmsinitiativet, en organisation som arbetar för att sprida information i klimatfrågan. Intervju: C G Holm.

Hur ska en vanlig Contra-läsare kunna avgöra om det ligger något i klimatalarmismen eller om man ska sätta tilltro till den linje som företräds av Stockholmsinitiativet?

–Klimatfrågan är mycket komplex, så jag skulle säga att det inte är möjligt för en person utan kvalificerad utbildning att avgöra vad som är rätt eller fel. Själv har jag delvis den utbildning som behövs och fick på olika sätt insyn i de tvivelaktigheter som finns bakom klimatalarmisterna. Det fick mig intresserad och jag fördjupade mina kunskaper och kom fram till att klimatalarmismen bygger på en bluff. Men det finns så många aspekter att ta hänsyn till.

Tror klimatalarmisterna själva på sina teorier?

–En bred och oinformerad allmänhet tror säkert på de teorier som de matats med från ledande media. Och en del av forskarna tror säkert på det de säger. Men långtifrån alla.

De klimatmodeller som skapats duger inte att göra prognoser med. De bygger på anpassning till historiska data och ingen validering har genomförts. Validering kan bara ske framåt i tiden. När processerna i verkligheten är för komplexa för att representeras av matematik och fysik så skapas istället förenklade parametrar som mycket beskriver modellerarens åsikter. Men det blir nog alltmer klart att modellerna inte stämmer med verkligheten. Nu verkar det som om klimatalarmisterna avstår från att använda modellerna för att förutspå vad som händer på tio eller tjugo års sikt, eftersom de visat sig alltmer avvika från verkligt uppmätta data. Nu talar man istället om vad som händer på femtio eller hundra års sikt, en tidpunkt de modellansvariga aldrig kommer att ställas till svars för. Vad man hittills misslyckats med är bland annat att integrera molnbildningens och havsströmmarnas påverkan. De ingår inte som fullständiga fysikaliska processer i modellerna. Ju mer klimatmodellerna avviker från verkliga data, desto

Per Welander är civilingenjör och har tidigare drivit ett IT-företag. Han är ordförande i Stockholmsinitiativet som samlar klimat- och miljöexpertis som inte delar den förhärskande klimatalarmismen. Han har under en kortare tid forskat kring isbildning i Norra ishavet.

tydligare blir det att det hela är en klimatbluff.

Vad tror du ligger bakom den fanatiska och kompromisslösa inställningen hos klimatalarmisterna?

–Min uppfattning är att det handlar om att skapa ett nytt samhälle med centraliserat beslutsfattande, ett samhälle där individen försvinner och det finns möjligheter för dem som verkar centralt att styra och ställa i stor utsträckning. Det handlar inte bara om politiken, utan även om företagen. En del stora företag ser den ekonomiska potentialen i att haka på klimattåget. De kan, med politikernas hjälp, få möjlighet att tjäna stora pengar och att se på när mindre uppstickare kopplas bort från marknaden på grund av regleringar i klimatalarmismens skugga. Patrick Moore, som var med och grundade Greenpeace, förklarade nyligen att klimatalarmismen är historiens största bluff. Jag håller med honom.

Sverige ligger för övrigt sämre till än resten av världen. Det är bara här som klimatalarmismen gått så långt att det är

nästan omöjligt att framföra en avvikande uppfattning. Vi får lita till utlandet för att få till stånd en sanering av den ensidiga uppfattningen i Sverige.

Kan du berätta mer om Stockholmsinitiativet?

–Stockholmsinitiativet bildades 2008 av ett antal professorer som tyckte att diskussionen kommit in på fel spår. Många av dem är äldre, vilket har varit viktigt eftersom de som lever på forskningsanslag och liknande lever ekonomiskt farligt om de ger uttryck för otillåtna uppfattningar i klimatfrågan. De blir av med anslagen. En pensionär har en helt annan frihet att säga vad han eller hon tycker. Själv kom jag in i sällskapet några år senare och valdes till ordförande eftersom man önskade någon som var oberoende i förhållande till den akademiska världen och inte minst olika vetenskapliga discipliner.

Hur ser du på fenomenet Greta Thunberg?

–Det är sorgligt att exploatera ett okunnigt barn på det sättet. Hon styrs av sina föräldrar och av personer som Ingmar Rentzhog som använt sig av henne för att lyckas med en nyemission i företaget We Don't Have Time. Greta invaldes till och med i ett råd kopplat till företaget, eftersom hon är omyndig och inte får sitta i styrelsen. I efterhand har Greta och hennes pappa Svante Thunberg hävdat att de inte var medvetna om hur Greta utnyttjades. Men Rentzhog genomförde sin nyemission och drog in tio miljoner kronor. Greta är helt och hållet en mediaprodukt.

Gretas mamma, Malena Ernman, exploaterar Greta på ett annat sätt. I sin nya bok *Scener ur hjärtat* beskriver hon ingående de två döttrarnas psykiska syndrom, på ett sätt som inte tillhör det vanliga. I den mån Greta inte skolstrejkar går Greta i en specialskola för barn med problem. Greta kan inget naturvetenskapligt om den komplicerade klimatfrågan, utan rabblar en massa färdigskrivna politiska floskler. *Stockholmsinitiativet driver bloggen klimatupplysningen.se*

Korallreven klarar sig bra

Klimatalarmisterna hotar med utrotning av världens korallrev, inte minst då Stora Barriärrevet utanför Australien. Stora Barriärrevet har varit helt borta flera gånger under de gångna 30 000 åren och alltid kommit tillbaka...

Klimatalarmisterna oroar sig för världens korallrev. Den globala uppvärmningen hotar korallerna menar man och då skulle världen gå miste om en oerhörd artrikedom som finns i reven. Särskilt ofta hör vi talas om det 230 mil långa Stora Barriärrevet utanför Australiens nordöstra kust. Men det finns korallrev på betydligt närmare håll. Det finns till och med ett korallrev utanför den svenska Västkusten, Säcknerevet i Kosterfjorden. Det behöver alltså inte alls vara så varmt som i Australien för att korallerna ska trivas. I Sverige är det bara en enda korall som växer, den heter ögonkorall. Tidigare fanns det fler korallrev i Sverige. Fiskarna brukade undvika att fiska där, eftersom näten blev sönderslitna, men i och med att bottentrålning började användas blev läget ett annat. Bottentrålar kunde släpas över botten utan att förstöras av korallerna. Istället förstörde trålarne korallerna. Detta hade naturligtvis inget alls med klimatet att göra; det handlade om en ändrad fisketeknik. I Sverige blev flera rev förstörda och idag finns alltså bara ett enda kvar. I Norge finns det dock fler.

Varför är det över huvud taget intressant att bevara korallreven? De är vackra

att se på och det finns många spännande fiskar och andra havsdjur som lever i korallreven. De påstås ha sällsynt många arter och därför är de bra för "biodiversiteten". Varför det behövs korallrev över huvud taget och varför just den biodiversitet som finns i korallreven skulle vara omistlig återstår dock att förklara. Vi som lever i de delar av världen som saknar korallrev klarar ju oss bra utan.

Korallrev finns på många platser i grunda hav runt om på jorden. Som framgått ovan finns det korallrev både i Sve-

**cg.holm@
contra.nu**

rige och utanför Australien. Det innebär att korallerna i sig tål ganska breda variationer i salthalt och vattentemperatur.

Just Stora Barriärrevet är ett ganska dåligt exempel på ett rev som hotas. Det är nämligen inte det första Barriärrevet som

vi upplever idag. Korallrevet har varit utdött inte mindre än fem gånger under de senaste 30 000 åren och det har alltid nyskapats igen när förhållandena har återgått till att vara lämpliga för koraller. Det framgår av en färsk rapport från Jody Webster vid University of Sydney. För bara 10 000 år sedan (ungefär när istiden upphörde i Skandinavien) var det som idag är Stora Barriärrevet torra land. Det förlorade landet lever fortfarande kvar i aboriginernas folkdiktning. Där finns berättelser om hur havet vällde in och förstörde deras land. På torra land finns naturligtvis inga koraller. Så allt som finns i Stora Barriärrevet nu har skapats under de senaste 10 000 åren.

Det är riktigt att korallreven är känsliga för temperaturförändringar. Men de är känsliga för mycket annat, främst havsdjupet. Korallreven växer genom att koralldjuren sätter sig på det gamla revet. Och koralldjuren växer genom tillgång till ljus. För att de ska växa till sig behöver djupet vara det rätta. Blir det för djupt har korallerna ingen chans att få tillräckligt med ljus. Blir det för grunt hamnar korallerna över havsytan och dör av det skälet. Det är vad som hänt med Stora Barriärrevet. När inlandsisarna har kommit och gått har havsytan förändrats. Av de fem barriärreven som dött dog två av torrläggning och tre av för stort vattendjup. Att reven dog har inte hindrat dem att komma tillbaka.

Och temperaturförändringar då? Korallerna får sin vackra färg genom encelliga djur som lever inne i korallerna. Dessa djur, kallade zooxanteller, är temperaturkänsliga. Ökar temperaturen blir de bleka och korallerna förlorar sin färg. De inte bara förlorar sin färg, korallerna riskerar att dö eftersom zooxantellerna blir giftiga. Korallerna har dock en enkel lösning på problemet. Att spotta ut de giftiga zooxantellerna och bjuda in andra som bättre tål temperaturen. Det går enkelt att konstatera att korallreven trivs utmärkt i vattnen kring Papua Nya Guinea,

Stora Barriärrevet utanför Australien har under de senaste 30 000 åren varit utplånat fem gånger, men alltid kommit tillbaka. Foto: C G Holm.

Önation som skulle dränkas satsar på ny storflygplats

För 31 år sedan skulle önationen Maldiverna i Indiska Oceanen försvinna under havsytan inom 30 år. Det blev inte riktigt så. Maldivernas regering satsar nu på turismen och bygger en ny storflygplats, och kreditgivarna satsar gärna pengar på den nya flygplatsen, som rimligen behöver minst femtio år på sig för att försvara investeringen.

1988 skrev en australiensisk tidning att om 30 år ligger Maldiverna under vatten. Havet skulle helt täcka önationen som omfattar 1196 små öar i Indiska oceanen. Det kunde dock gå snabbare för öarna att bli obeboeliga eftersom dricksvattnet hotade att ta slut redan 1992. Det var alltså 31 år sedan som Maldiverna skulle vara borta om trettio år. Men Maldiverna ligger kvar och turistnäringen frodas. Vattennivån är ungefär densamma som 1988.

Maldiverna är en ögrupp i Indiska Oceanen. Den består mest av korallöar och har en genomsnittlig höjd över havet på två meter. 2009 höll regeringen ett välpublicerat sammanträde under havsytan för att understryka att landet behövde mer pengar – bidrag från länderna i Väst. Fortfarande tio år senare är ögruppen i stort sett opåverkad av havsnivåförändringarna.

En av de främsta internationella experterna på Maldiverna är svensken Nils-Axel Mörner. Han har på plats studerat vad som händer och frågat invånarna om de märker några skillnader. Det gör de inte, även när han frågar fiskare, som skulle påverkas direkt av eventuella havsnivåförändringar. Nils-Axel Mörner är docent och har varit prefekt för institutionen för paleofysik och geodynamik vid Stockholms universitet. Han har gjort mätningar av träd på Maldiverna och konstaterat att de träd som stått precis i strandkanten på 1950-talet fortfarande står precis i strandkanten.

Och Maldivernas regering har nyligen beslutat att storsatsa på turismen genom att bygga en ny storflygplats som ska kunna ta emot Airbus A380, världens största passagerarflygplan. Projektet lånefinansieras och inte bara regeringen på Maldiverna utan även långivarna tror på projektet.

En del lågt liggande önationer har kommit dragande med hotet om att de kommer att sjunka för att få bidrag från de industriländer som de beskyller för att ligga bakom de havsnivåhöjningar som hotar med ländernas undergång. Det är bara så att alarmer inte stämmer.

Nils-Axel Mörner besökte i början av 2019 en annan ”hotad” önation, Nya Kaledonien, norr om Nya Guinea. Istället för att sjunka har landet stigit med mellan 5 och 10 cm under de senaste åren.

En annan ögrupp som slagit ett politiskt slag mot havsnivån är Tuvalu, som ligger i Stilla havet. Där har det funnits en havsnivåmätare sedan 1978 och den uppvisar variationer som går åt bägge hållen. Alltså har ingen höjning skett. Men Tuvalu har haft ett annat vattenproblem. Landet har haft omfattande ananasodlingar, en odling som kräver mycket vatten. Det är därför som ananasen är så saftig. Ananasodlingen har gått hårt åt grundvattnet och en del grundvattenmagasin har infiltrerats av salthaltigt vatten. Detta har inget som helst med havets vattennivå att göra.

Den som lyssnar på *Sjörapporten* i Sve-

riges Radio får dagligen en dos av ”vattenståndet i havet”. Detta kan variera med flera decimeter från den ena dagen till den andra. Vattenståndet beror på lufttrycket, vindstyrka och vindriktning med mera. I Sverige har ebb och flod ingen påverkan att tala om, men så är det i andra länder. Dessa dagliga och månatliga variationer är svåra att ta hänsyn till när man bedömer hur havsnivån utvecklas.

När man granskar förändringarna i havsytan måste man också ta hänsyn till den naturliga landhöjningen eller landsänkningen. I Stockholm är den naturliga landhöjningen 4,9 mm per år och om havsytan (landhöjningen oräknad) ökas med 1,1 mm per år, blir nettoförändringen 3,8 mm sänkt havsnivå per år. Det är en förändringstakt som varit oförändrad de senaste 3000 åren.

Det är här på nordliga breddgrader, där inlandsisen en gång låg kilometertjock, som landhöjningen fortfarande har betydelse. I andra delar av världen är det inte så. I New York är det istället fråga om en landsänkning. Vetenskapen skyller den landsänkningen på människan. Genom den hårda exploateringen och de många skyskraporna på Manhattan trycks landnivån ner och det blir därför ett påslag på den naturliga höjningen av vattennivån. Men det är inte många ställen som är så högexploaterade som New York. Tokyo och Hongkong är de enda andra kuststäderna i världen som kan vara i närheten av New Yorks exploateringsgrad.

norr om Stora Barriärrevet. Vid Papua Nya Guinea är vattentemperaturen betydligt högre än vid Stora Barriärrevet.

Blekning av korallreven är ett fenomen som oroar klimatalarmisterna. Det är dock ett övergående fenomen. På något år har koralldjuren anpassat sig och återtagit sin vackra färg. Nicholas A. Kamenos vid University of Glasgow och Sebastian J. Hennige vid University of

Edinburgh studerade blekningen av koraller under de senaste 400 åren.¹ Deras slutsats var att korallblekningen har varit i samma storleksordning under hela den studerade perioden och att korallblekning alltså inte är ett modernt fenomen. Den stora blekning som skedde på Stora Barriärrevet 2016 bör därför vara övergående

¹ <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fmars.2018.00283/full>

och de tal för hur stor del av korallreven som dött har visat sig avse enbart koraller på grunt vatten. På djupare vatten har korallerna klarat sig bra. Professor Peter Ridd med forskarkollegor² konstaterade i en studie att tillväxten i korallreven ökat under de senaste hundra åren, men att variationerna mellan olika år är stor.

²Ridd har tyvärr senare sparkats från James Cook University för sina otillåtna åsikter i klimatfrågan.

Vetenskapen högst oenig om klimatet

Att vetenskapen skulle vara enig i klimatfrågan, ja att 97 procent skulle vara överens är en bluff och inget annat. Contra ger (som vanligt) en mer balanserad syn på frågan än dominerande vänstermedia. I den här artikeln tittar vi inte närmare på klimatet utan istället på bluffen om vetenskapens åsikter i frågan.

Ibland påstås det att 97 procent av världens klimatvetenskapsmän stöder teorierna om att människan påverkar klimatet och förorsakar den globala uppvärmningen. Siffran låter väldigt exakt och har använts gång på gång. Upprepar man en osanning tillräckligt många gånger börjar folk tro på den.

Första gången påståendet om vetenskapens enighet om människans påverkan på jordens medeltemperatur togs upp var 1992. Vicepresidenten Al Gore hävdade att frågan var vetenskapligt avgjord; att det inte fanns mer att diskutera. Siffran 97 procent dök upp senare, men har bland annat använts av dåvarande utrikesministern John Kerry, *CNN*, *New York Times* och Barack Obama.

Men stora vetenskapliga framsteg har uppnåtts just i strid mot en enig vetenskap. Galileo Galilei stod nästan ensam mot inte 97 procent utan en bra bit över 99 procent av vetenskapen när han hävdade att jorden cirklade runt solen och inte tvärtom. Galilei blev dömd för kätteri och fick tillbringa återstoden av sitt liv i fångenskap.

Siffran 97 procent tycks ha två olika källor. Den ena i ett frågeformulär på webben från University of Illinois 2008. Det skickades ut till 10 257 forskare, där man redan från början uteslutit forskare som kunde klassas som astronomer, solforskare, rymdforskare, meteorologer med flera. Kvar var geologer, oceanografer, geokemister med flera. Av dem svarade 3 146 – efter ett mycket stort bortfall på drygt 69 procent. Av de som svarat klassade 77 personer sig själva som klimatforskare. Av dem trodde 75 stycken att människan påverkat jordens uppvärmning. Det blir 97 procent, trots att underlaget inte ens är 100 personer! Temperaturen har ökat med ungefär en grad sett över 200 år, fast under de senaste tjugo åren har uppvärmningen upphört. Men frågan som ställdes var om människan påverkat uppvärmningen, inte om människan påverkat klimatet. Urbanisering och asfaltering med mera har påverkat temperaturen, särskilt i

de områden där det finns mycket folk och därmed många mätstationer.

Den andra studien som kom fram till 97 procent genomfördes av australiensaren John Cook 2008. Han och hans medarbetare klassade 11 944 vetenskapliga artiklar och rapporter (alla ”peer-reviewed”¹) utgivna mellan 1991 och 2011. Cook drog slutsatsen att av de rapporter som tog ställning ansåg 97 procent att människan påverkade den globala uppvärmningen. Av de 11 944 rapporterna tog de allra flesta, 66 procent, inte ställning till frågan. En av medarbetarna i FN:s klimatpanel IPCC Richard Tol granskade Cooks studie och kom fram till att bara 64 rapporter stödde tesen om en av människan påverkad global uppvärmning. Han skrev om saken i tidskriften *Energy Policy*.²

Christopher Monckton, en gång vetenskaplig rådgivare till Margaret Thatcher, kunde inte hitta så många rapporter som 64 utan kom fram till att siffran var 41. Det motsvarar 1 procent av de 4 014 rapporter som tog ställning i frågan. Skillnaden mellan 1 och 97 procent är onekligen slående.

Patrick Moore, en gång medgrundare till GreenPeace, intervjuades av *Breitbart* i början av mars i år. Han menar att påståendena om att människan ligger bakom en global uppvärmning är en bluff. Man tror att man genom att upprepa lögnen tillräckligt många gånger ska få människor att tro på den. Moore uppfattar det bakomliggande syftet som ett sätt att skapa förutsättningar för ett centraliserat politiskt beslutsfattande istället för en decentraliserad marknadsekonomi. Politikerna betalar ut generösa anslag till de forskare som ger politikerna argument och dessa forskare svarar med att lyda sina finansörer. Det finns också företag som ser chansen att tjäna bra på subventioner och snedvridningar av marknaden.

Lianne M. Lefsrud och Renate E. Meyer

¹ En vetenskaplig rapport som fackgranskats av andra vetenskapsmän.

² *Energy Policy* October 2014.

har i en artikel i *Organizational Studies*³ samlat in uppgifter om 1 077 ingenjörer och geovetenskapsare. En stor majoritet av dessa anser att naturliga orsaker är den huvudsakliga förklaringen till en global uppvärmning.

36 procent av de tillfrågade anser att klimatförändring är en realitet och att den inte är naturlig utan i huvudsak skapad av människan.

24 procent anser att klimatförändringar huvudsakligen har naturliga förklaringar, medan 17 procent anser att klimatet påverkas såväl av naturen som människan, men att förändringarna inte i någon större utsträckning påverkar mänskligheten. Tio procent menar att vi inte säkert kan veta vad som ligger bakom eventuella klimatförändringar. De här tre grupperna samlar 51 procent av de tillfrågade.

Två andra undersökningar rörande meteorologer ger liknande resultat⁴, även om en majoritet på 59 procent (långt ifrån några 97 procent) tror att människan är den huvudsakliga orsaken till uppvärmningen. Men bara 38 procent säger att uppvärmningen är en sak att bekymra sig för. 15 procent stödjer Al Gores påstående att den vetenskapliga debatten är över. 85 procent gör det inte.

Vetenskapen bakom klimatförändringarna är långtifrån avgjord och talet om 97 procent är helt och hållet en bluff – falska nyheter skulle man kunna säga om det inte vore så att påståendet gjordes redan 2008, för elva år sedan.

Och i Sverige framställs en agonom (!) vid namn Johan Rockström som klimatexpert. För att inte tala om en sextonårig skolflicka med bokstavs syndrom. Riktiga klimatexperter finns det gott om, men de har en mer nyanterad uppfattning i klimatfrågan. ☞

³<https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/0170840612463317>
⁴<https://www.forbes.com/sites/jamestaylor/2013/02/13/peer-reviewed-survey-finds-majority-of-scientists-skeptical-of-global-warming-crisis/>

Rysk historia från Rurik till Putin

”Ryssland är en del av den europeiska civilisationen.” Det konstaterar Rysslandskännaren och historikern Kristian Gerner i sin bok *Rysslands historia* (Historiska Media 2017, 365 sidor). Samtidigt är det ett faktum att samma Ryssland, som till ytan är det största landet på jorden, även omfattar en betydande del av Asien. Gerner har lyckats ge en såväl välskriven som värdefull sammanfattning av det väldiga rikets delvis våldsamma historia.

Den Ryska federationen omfattar stora delar av Östeuropa och hela Nordasien. Rysslands folkmängd uppgår för närvarande till knappt 144 miljoner varav tolv miljoner bor i huvudstaden Moskva.

Ryssland, Ukraina och Vitryssland

Förutom Ryssland finns det ytterligare två stater som står i samband med det gamla ryska riket: Ukraina och Vitryssland. Enligt Kristian Gerner förhåller sig Ukraina till Ryssland i ett historiskt perspektiv ungefär på samma sätt som Finland förhåller sig till Sverige. Vitryssland, Belarus, förklaras ha en mer oklar ställning som historiskt begrepp.”I berättelsen om moderniseringen av Ryssland och Sovjetunionen har den judiska befolkningen en särskild roll”, konstaterar Gerner (sidan 13). ”Det är en fråga om en särskild variant av ett allmänt europeiskt komplex, först konflikten mellan judendomen och kristendomen under medeltiden, därefter emancipationen av judarna under 1800-talet och slutligen den moderna politiska antisemitismen under det blodiga 1900-talet.”

Enligt Gerner, som ägnar ett kapitel i sin bok åt det judiskas plats inom ramen för den ryska civilisationen, är det två ting som gett den judiska dimensionen en särskild ställning i Rysslands, Ukrainas och Vitrysslands historia. Det är dels att den judiska befolkningen var relativt stor och synlig, samt dels att judiska individer såsom Lev Trotskij (född Bronstein) och Alexander Zinovjev spelade viktiga roller i den vänsterrevolutionära rörelsen kring sekelskiftet 1900 och under Sovjetunionens inledande decennier.

Artikelförfattarens sammanfattning av förhållandet mellan judarna och kommunismen kan läsas här.¹

¹<https://tommyhansson.wordpress.com/2008/12/03/kommunismen-och-judarna/>

Stalin planerade ny förintelse

Att judiska individer anslöt sig till kommunismen i dess kamp mot tsarväldet var inte så konstigt, eftersom militant antisemitism och judehat – fruktansvärda pogromer sköljde över Ryssland med jämna mellanrum – var en integrerad beståndsdel i det gamla Ryssland. Konspirationsteorin om socialism/kommunism som ett redskap för världsjudendomen faller emellertid platt till marken då vi vet, att såväl Sovjetunionen som andra reellt existerande socialistiska stater utsatt judarna för förtryck och diskriminering.

Antisemitismen i Ryssland minskade visserligen åren närmast efter bolsjevikernas statskupp 1917, men drygt två de-

tommy.hansson@
contra.nu

cennier senare drog diktatorn Josef Stalin igång en antijudisk kampanj och lät mörda flera framträdande sovjetjudiska gestalter. Ordet ”jude” byttes dock nu ofta ut mot ”trotskist”. På 1950-talet användes ordet ”kosmopolit” som synonym till jude och efter Sexdagarskriget 1967 blev det ”sionist”.

Närmast efter Andra världskriget låg den värsta antisemitismen nere, men åren 1948–53 blev mörka för judarna i Sovjetunionen. Judarna beskylldes för ”borgerlig judisk nationalism” men, paradoxalt nog, också för ”rotlös kosmopolitanism”. Sovjetiska satellitstater såsom Tjeckoslovakien och Polen följde efter i de antisemitiska excesserna.

Mycket tyder på att Stalin i själva verket planerade en ny Förintelse av de sovjetiska judarna. I en artikel i tidskriften *Expo* med rubriken ”Vänstern och antisemitismen” den 17 april 2003 konstateras följande: ”1953 anklagades ett flertal judiska läkare i Sovjet för att ha konspi-

rerat i syfte att ’förgifta’ det sovjetiska ledarskapet. Antisemitismen svallade. Endast Stalins död några veckor efter of-fentliggörandet av ’komplotten’ tycks ha förhindrat planerade massdeportationer till Sibirien.”²

Rurik och Ingegerd

Under nordisk vendeltid (550–800) inledde svearna en omfattande kolonisation av nordvästra Ryssland. Rikliga skandinaviska gravfynd har gjorts i dessa trakter, bland annat i Holmgård (Novgorod) där det fanns en betydande skandinavisk bosättning. Under vikingatid (800–1050) kom norra och västra Ryssland att befolkas av en mängd finsk-ugriska och slaviska stammar.

När det nya turkfolket petjenegerna trängde in från öster innebar det att magyarerna trängdes undan och slutligen etablerade sig i Ungern. I och med petjenegernas avancemang led den nordiska handeln med kalifatet svåra avbräck, varför vikingarna tvingades söka sig nyare och västligare handelsvägar.

Enligt Nestorskrönikan, som traditionellt tillskrivs munken Nestor vid Grottklostret i Kiev och anses ha tillkommit 1110, skulle nordbor kallade varjager ha uppträtt i Kievriket i början av vikingatiden och beskattat befolkningen 862. Enligt krönikan kallades Rurik och dennes två bröder till landet 865 med syftet att skapa ordning i den kaotiska situation som då rådde. Varjagererna utgjordes främst av ruser och svear, och enligt en teori härstammade ruserna från Roslagen. De har givit namn åt riket Rus, som senare kom att kallas Ryssland.³

Rurik efterträddes som ledare av sin ättling Oleg, vilken etablerade sig i Kiev och i början av 900-talet med sin krigshär angrep Konstantinopel. Med storfurstarna Vladimir och Jaroslav skedde i Kievri-

²<https://expo.se/arkivet/2003/04/v%C3%A4nster-och-antisemitismen>

³<https://sv.wikipedia.org/wiki/Nestorskr%C3%B6nikan>

ket en sammansmältning av nordiskt och slaviskt, vilken personifierades av den svenska prinsessan Ingegerd Olofsdotter som var dotter till den kristnade svenske konungen Olof Skötkonung.

Ingegerd, som levde mellan cirka 1000 och 1050, ingick 1019 äktenskap med storfurst Jaroslav och är begravd i Sofia-katedralen i Kiev. När hon inträdde som nunna i ett kloster fick hon namnet Anna och helgonförklarades som Sankta Anna. Ingegerd var en av de viktigaste europeiska kvinnorna vid denna tid.⁴

Den stora oredan

Moskva omnämns i de historiska krönikorna för första gången 1147. Ungefär ett sekel senare erövrades Rus av de mongoliska horderna, vilka behöll makten i riket i omkring 250 år. Efter det mongoliska oket växte det Moskovitiska riket centrerat på Moskva fram och expanderade gradvis under 1500-talet in i Asien.

Detta skedde då Ivan IV (1530–84) var regent över det moskovitiska riket. Han besteg tronen redan vid tre års ålder och tog sig som 16-åring 1547 titeln tsar. Ivan var på många sätt en nydanare, men var dessvärre emellanåt också spritt sprängande galen, varför han gått till hävderna med tillnamnet ”den förskräcklige”.⁵

I början av 1600-talet inträffade i Ryssland vad som kommit att kallas ”den stora oredan”, då polska styrkor trängde in i landet. Efter år av missväxt invaderades landet av polacker, litauer och krimtatarer och tsarerna utnämndes och störtades på löpande band. Svenska trupper inbjöds för att försöka skapa reda i det förvirrade tillståndet, och ett tag nämndes den svenske prinsen Carl Filip – en yngre bror till kung Gustav II Adolf – som en tänkbar tsar.

Slutligen föll dock valet på Michail Romanov, som därmed inledde den romanovska ättens maktinnehav som skulle vara i drygt 300 år till och med Nikolaj IIs (1868–1918) tid som regent, vilken som bekant fick ett tragiskt slut sedan bolsjevikledaren V. I. Lenin beordrat att hela tsarfamiljen skulle mördas.⁶

⁴https://sv.wikipedia.org/wiki/Ingegerd_Olofsdotter

⁵https://sv.wikipedia.org/wiki/Ivan_IV_av_Ryssland

⁶https://sv.wikipedia.org/wiki/Nikolaj_II_av_Ryssland

Peter den store och Sankt Petersburg

Kristian Gerner framhåller i *Rysslands historia* (sidan 106) att den västerländska samhällsvetenskapen länge hållit det för självklart att det är Rysslands öde att moderniseras: ”Det har varit ett axiom att Ryssland är förutbestämt att bli en normal västerländsk stat. Ryssland skall komma ikapp.” I det ryska perspektivet är den föreställningen och målsättningen känd som zapadnitjestvo. Detta betyder ”västernisering”, men kan även översättas som ”europeisering” och ”modernisering”.

Den ledare som först på allvar gick i bräsch för en modernisering enligt västerländsk modell var tsar Peter I ”den store” (1675–1725), Karl XIIIs Nemesis och segrare vid Poltava 1709. Ryssland skulle påverkas och anpassas med målsättningen att slutligen helt integreras i västerlandet. Till den ändan genomförde Peter, som räknas som det ryska imperiets förste kejsare och till denna dag är stor nationalhjälte i Ryssland, flera långa studieresor till länder såsom Nederländerna och England.⁷

Det synligaste uttrycket för Peter den stores ambitioner – han mätte för övrigt 2,00 meter i strumplästen men var i övrigt inte särskilt kraftigt byggd – var anläggandet av staden Sankt Petersburg vid floden Nevas mynning längst in i Finska viken vid Östersjö-kusten 1703. De ryska styrkorna erövrade detta år den svenska befästningen Nyenskans i staden Nyen. Redan 1299 hade den svenske marsken Torgils Knutsson anlagt ett fäste på samma plats, Landskrona, som dock erövrades av ryssarna redan 1301.⁸

Sankt Petersburg fungerade som rysk huvudstad 1712–1918 och är i dag landets näst största stad med 5,2 miljoner invånare.

I samband med den ryska revolutionen 1917–1918 bytte staden namn först till Petrograd och efter bolsjevikernas maktövertagande till Leningrad. Vinterpalatset tjänade inledningsvis som säte för den av socialistrevolutionären Aleksandr Kerenskij (1881–1970) ledda provisoriska regeringen men stormades sedan av bolsjevikerna.

⁷<https://www.so-rummet.se/kategorier/peter-den-store>

⁸<https://sv.wikipedia.org/wiki/Nyenskans>

Kommunismen som politisk religion

Gerner sammanfattar Rysslands modernisering på följande sätt (sidan 109): ”Utgångspunkten för Rysslands ’totalmodernisering’ var Peters reformer. Strävan aktualiserades genom reformerna i slutet av 1700-talet under Katarina II, under 1800-talet under Alexander I och Alexander II, vid sekelskiftet 1900 under statsministrarna Sergej Witte och Peter Stolypin samt under 1900-talet under Vladimir Lenin, Josef Stalin, Nikita Krusjtjev, Jurij Andropov och Michail Gorbatjov.”

Reformverksamheten till och med Peter (Pjotr) Stolypins (1862–1911) tid som rysk ministerpresident syftade till att inlemma Ryssland i den västliga gemenskapen. Stolypin var ingen demokrat utan genomförde sina reformer, bland andra en uppmärksam jordbruksreform, med hårdhänta metoder. Han mördades under ett besök vid operan i Kiev 1911 av vänsterrevolutionären Dmitrij Bogrov. Vid Stolypins frånfälle var Ryssland världens fjärde största industrination och hade mycket väl kunnat utvecklas till en modern demokrati under gynnsammare omständigheter.⁹

Istället utbröt Första världskriget 1914, och några år in i denna världskatastrof det våldsamma avskaffandet av Tsarryssland, först genom februarirevolutionen och därpå genom bolsjevikernas/kommunisternas statskupp som förde Lenin och hans anhang till makten. Moskva efterträdde Sankt Petersburg som rysk huvudstad, och efter ett uppslitande inbördeskrig mellan vita och röda 1918–21 grundades Sovjetunionen 1922. V. I. Lenin (1870–1924) avled till följd av hjärnsyfilis 1924 och efterträddes som diktator av den avhoppade prästseminaristen Josef Stalin (1878–1953), vilken var av georgisk börd.

Kristian Gerner beskriver i sin bok i kapitlet ”Kommunismen som politisk religion” kommunismen som etablerandet av ett nytt slags ortodoxi (sidorna 155–156): ”Redan för samtida iakttagare var det tydligt att den nya kommunistiska läran på hemmaplan i Ryssland marknadsfördes som en ny inkarnation av den ortodoxa kristendomen... Genom att medvetet använda samma formelspråk som kyrkan gjorde den nya regimen det lättare för befolkningen i landet att ta till sig det nya budskapet.”

⁹https://sv.wikipedia.org/wiki/Pjotr_Stolypin

Vinterpalatset, ritat av den italienske arkitekten Bartolomeo Rastrelli, är den mest imponerande byggnaden i Sankt Petersburg. Foto: C G Holm.

Nära 62 miljoner döda i Sovjets folk mord

Det kommunistiska Sovjetunionen visade sig emellertid endast bli en parentes i det komplexa Rysslands historia, och efter drygt 70 års existens imploderade sovjetimperiet 1991. En starkt bidragande orsak här till var att USAs president Ronald Reagan, en ideologiskt medveten antikommunist, gick in för att knäcka den sovjetiska ekonomin med en kraftig militär upprustning som Sovjet under Michail Gorbatsjovs ledning saknade förutsättningar att hänga med i.

Under det sovjetiska väldet beräknas 61 911 000 personer ha avlidit till följd av den kommunistiska diktaturen, omfattande revolutionärt dödande, avrättningar, massiva utrensningar och inspärning i slavläger. Som en jämförelse kan nämnas att Nazityskland anses ha burit ansvaret för 20 946 000 dödsoffer. Siffrorna bygger på noggranna beräkningar av den amerikanske folkordsforskaren R. J. Rummel (1932–2014), som var professor i statsvetenskap vid University of Hawaii.¹⁰

Efter Sovjetunionens och kommunismens sammanbrott var förhoppningarna stora i den demokratiska delen av världen beträffande det ryska rikets möjligheter att utvecklas till en modern demokrati av västerländskt snitt. I svenska politiska och militära kretsar togs nu för givet att det Kalla kriget var slut och att det inte längre fanns några behov av att hålla sig med ett starkt och avskräckande militärt

försvaret. Därför inledde politikerna en långtgående nedrustning med den militära ledningens goda minne. Värnplikten avskaffades och vi började skänka bort vapen till de baltiska staterna.

1992 utlöste Rysslands nye starke man, Boris Jeltsin, en ekonomisk chockerapi som bestod i en slags blandning av de marknadsekonomiska systemen i USA respektive Västeuropa. Detta resulterade i vad en del ryska politiker kallat ”en decentraliserad kleptokrati” där alla som hade möjlighet därtill roffade åt sig bäst de kunde. Kristian Gerner kommenterar utvecklingen på följande insiktsfulla sätt (sidan 281): ”En svårighet med projektet att förvandla Ryssland till demokrati och marknadsekonomi var att det endast var västvärlden och ett fåtal ryska intellektuella som förväntade sig denna förvandling, inte flertalet ryssar... Misslyckandet, för man kan säga att det åtminstone på kort sikt var ett sådant, kan förklaras med hänvisning till att det ryska samhället saknade förutsättningar för att bli demokratiskt och marknadsekonomiskt och för att skapa en rättsstat.”

Putin – modern tsar och maffialedare

Efter Boris Jeltsins tid vid makten 1991–99 tog dennes handplockade efterträdare Vladimir Putin över makten år 2000. Han har växlat i rollerna som president och premiärminister. Putin, med ett förflutet som officer i underrättelsetjänsten KGB, var visserligen inte kommunist men visade snart att Rysslands fortsatta demokratisering inte stod högst på hans

dagordning. ”Putin stod för att bevara det ryska imperiet”, konstaterar Gerner (sidan 283).

Synnerligen betecknande för Putins synsätt är hans omdöme om Sovjetunionens fall – detta var enligt Putin ”den största geopolitiska tragedin under 1900-talet”. Den nye starke mannen framstod snart som en blandning av modern rysk tsar och maffialedare, som inte var senfärdig när det gällde att starta en ny sorts kallt krig genom en kraftig militär upprustning och konfrontation med väst.¹¹

Putin återupptog av allt att döma också den gamla sovjetiska traditionen att låta mördra eller fängsla besvärliga individer. Journalisten Anna Politkovskaja, en uttalad kritiker av Rysslands krig i Tjetjenien, sköts till döds i trappuppgången till det hus i Moskva hon bodde i den 7 oktober 2006, vilket råkade vara Putins födelsedag. Den 23 november samma år avled den avhoppade underrättelseagenten och regimkritikern Aleksandr Litvinenko i London i sviterna efter förgiftning med polonium-210.

Ännu ett offer för Putins auktoritära ryska stat var juristen och revisorn Sergej Magnitskij, som ådrog sig maktelitens missnöje genom att alltför ingående granska skumraskaffärer som den ryska staten var inblandad i. Han avled i häktet i Butyrka-fängelset i Moskva den 16 november 2009 efter att ha drabbats av gallsten, som han inte fick adekvat vård för. Den 27 februari 2017 sköts vidare den oppositionelle politikern Boris Nemsov, vice premiärminister 1997–98, ihjäl i centrala Moskva.

Bättre tur hade den tidigare i Ryssland fängslade västspionen Sergej Skripal och hans dotter Julia, vilka hittades medvetlösa på en bänk i den engelska staden Salisbury den 4 mars 2018. Det visade sig att de hade förgiftats med det gamla sovjetiska nervgiftet novitjok. Far och dotter Skripal svävade länge mellan liv och död, men överlevde lyckligtvis det ryska mordförsöket.

Vladimir Putin har inte personligen kunnat knytas till något av ovan nämnda mord respektive attentat, men det är ingen djärv gissning att de aktuella gärningsmännen agerat med den nye tsarens tysta välsignelse. ☞

¹⁰ <http://www.jacoblundberg.se/2009/04/stalin-varre-hitler.html>

¹¹ <https://tommyhansson.wordpress.com/2013/09/25/det-nya-kalla-kriget/>

I New York medges abort fram till födelseögonblicket

I januari i år ändrade delstaten New York abortlagstiftningen så att abort medges fram till födelseögonblicket. När guvernören Andrew Cuomo skrev under lagen jublade delstatsförsamlingens demokratiska ledamöter. Delstaten Virginia var på vippen att följa efter, men där stoppades förslaget av republikanerna.

Det är svårt att tro att det är sant, men det finns politiker som förespråkar barnamord. Ännu svårare att förstå att det är samma människor som själva kallar sig progressiva som tar sig för att kritisera andra människorättsbrott, som att skilja föräldrar och barn vid gränsen.

I mitten av januari undertecknade New Yorks guvernör Andrew Cuomo en lag, the Reproductive Healthcare Act, som tillåter aborter upp till den 40 graviditetsveckan¹ för att skydda kvinnans fysiska eller mentala hälsa. Den tillåter till och med under vissa omständigheter icke-läkare att utföra aborterna. För att fira den nya lagen gav Cuomo order om att One World Trade Center skulle belysas med en märkligt mjölkaktig skär belysning.

När guvernör Cuomo undertecknade lagen – en dödsdom för otaliga barn – firade den lagstiftande församlingen i New York med jubel. Vad säger det oss att människor är entusiastiska över en lag som tillåter aborter ända fram till födelsen av vilket skäl som helst?²

En liknande lagstiftning har föreslagits i Virginia av den demokratiska representanten Kathy Tran. En video visades som talade om att aborter skulle tillåtas fram till födelsen om moderns hälsa, inklusive den mentala hälsan, var hotad.

Idag tillåts mycket sena aborter i Virginia bara om moderns liv är allvarligt hotat. Trans lagförslag skulle ändra på detta

¹ En normal graviditet är på 40 veckor, med en variation mellan 37 och 42 veckor.

² I Sverige är abort tillåtet till och med den 22 graviditetsveckan, efter vecka 18 dock endast efter beslut av Socialstyrelsen. Sverigedemokraterna har föreslagit en sänkning av 18-veckorsgränsen till 12 veckor, vilket gäller i stora delar av Europa, exempelvis Norge. 84 procent av aborterna i Sverige genomförs före vecka 9 och 98,9 procent före vecka 18. Med intensivvård kan ett foster i vecka 23 vara livsdugligt.

och en del annat. Vid abort på grund av hot mot moderns liv krävs underskrift av tre läkare, det skulle ändras till en. Och restriktionen att hotet mot moderns liv ska vara ”betydande och omöjlig att åtgärda” skulle tas bort.

När hon fick frågan om hennes lagförslag skulle gälla även sedan kvinnan börjat öppna sig inför nedkomsten svarade Tran: ”Ja mitt förslag skulle tillåta det”. Virginias guvernör Ralph Northam, själv barnläkare, verkade stödja förslaget. Han gav inledningsvis en missvisande bild av förslaget. Han hävdade att det skulle krävas flera läkares underskrift och att det bara skulle gälla vid allvarliga missbildningar av fostret. När han fick klart

allan.c.brownfeld
@contra.nu

för sig vad som verkligen stod i förslaget vidhöll Northam dock sitt stöd. När förslaget var uppe till utskottsbehandling beslutades att förslaget skulle bordläggas med fem röster mot tre. Alla demokrater var emot bordläggning.

Guvernören i Kentucky, Matt Bevin, kommenterade att det är en tragisk inställning till döden som kryper in i våra lagar. Bethany Mandel skrev i *Washington Post* att reservationerna ”säker, laglig och sällsynt”, som en gång ingick i abortanhängarnas argumentation, har försvunnit. Idag genomförs fler aborter efter den 20 veckan än det är dödsoffer för skjutvapen. Enligt Guttmacher Institute är det få kvinnor som söker om sen abort som anför fosterskador eller risk för livet som motiv.

Rhode Island och New Mexico diskute-

rar lagförslag som skulle förbjuda staten från att begränsa individen från att avsluta graviditeten även efter det att fostret blivit livsdugligt. I Vermont diskuteras en lagstiftning som skulle göra abort till en rättighet enligt delstatens lagar.³

Barnamord och barnaoffer är ingen nyhet för mänskligheten. Det var vanligt under antiken. I och med de moderna religionernas framväxt avtog bruket. Judendomen förbjöd barnamord. Den romerske historikern Tacitus skrev att judarna ansåg att det var ett brott att döda sent födda barn. Den judiske historikern Josefus skrev att Gud ”förbjuder kvinnor att förorsaka abort av det som är avlat eller att förstöra det efter födseln”. Kristendomen delar den judiska uppfattningen. Apostlarna säger: ”Du ska inte döda ett barn genom abort, du ska inte heller döda det sedan det fötts fram.”⁴ Barnamord är också uttryckligen förbjudet i Koranen: ”Döden ej edra barn i rädsla för armod! Vi skola försörja både dem och eder! Att döda dem är förvisso en stor synd!”⁵

Frågan har tyvärr blivit en stor partipolitisk skiljelinje med hyckleri och dubbla måttstockar på alla sidor. Många konservativa, som vill göra aborter olagliga, tycks bekymra sig för barnet bara före nedkomsten. De motsätter sig lagstiftning om subventionerade dagis och föräldradagidighet, vilket skulle göra det mycket enklare, särskilt för ensamma föräldrar, att uppfostra sina barn. Och liberaler som ta-

³ Många delstater saknar abortlagstiftning. Istället för på lagstiftningsbeslut bygger aborter i USA på ett utslag av Högsta Domstolen från 1973, Roe v Wade, där domstolen ansåg att konstitutionens stadgande om rätt till privatliv medförde rätt till fri abort.

⁴ *Didaskalia Apostolorum*, en skrift som tillskrivits de tolv apostlarna, men som troligen är skriven i Syrien på 280-talet e. Kr.

⁵ *Koranen*, sura 17:33 (K.V. Zetterstéens översättning).

BOK-NYTT

På kant med (v)erkligheten

Det var här i delstaten New Yorks parlament som lagen som medger abort fram till födelseögonblicket antogs under stort jubel från de demokratiska ledamöterna. George Washington står staty utanför parlamentet i staden Albany. Foto: Iessi/Wikipedia,

lar om ”friheten att välja” bortser från att det handlar om död för en möjlig mänsklig individ och som i New Yorks fall om en verklig mänsklig individ. De verkar ha märkliga prioriteringar. De bekymrar sig för möjligheten att någon skulle dö av klimatförändringar, men tycks beredda att samtidigt backa upp barnamord.

Abort har varit en känslig fråga under många år och det mesta talar för att det kommer fortsätta att vara så. En del har jämfört frågan med slaveriet under inbördeskriget. Den lutherske teologen Richard John Neuhaus konstaterade för några år sedan: ”Vi har metoder för att skapa kompromisser mellan olika och till och med motstridande värderingar. En moralisk sanning passar inte in i den politiska processen. Vi har inga processer för att hantera sanningar, eftersom sanningar är objektiva och universella och inte öppna för förhandlingar... Då och då står politiken inför frågor som inte kan gömmas undan med kompromisser. Slaveriet var en sådan fråga... Frågan var om de afrikanska ättlingarna var människor som hade rättigheter som vi var förpliktade att respektera. Dred Scott-målet från 1857 fastställde ett sätt att hantera frågan.⁶ Inbördeskriget vände på det sättet.

Idag är frågan om de ofödda eller i New

York de nyfödda har rättigheter som vi är förpliktade att respektera. Neuhaus påpekar: ”Den frågeställning som är aktuell i abortfrågan är grundläggande och därför är det förstäligt om domstolar och lagstiftande församlingar föredrar att själva frågeställningen försvinner...”

Men frågeställningen kommer inte att försvinna, eftersom den ställer oss inför den grundläggande frågeställningen om respekten för mänskligt liv. Vill amerikanerna verkligen ha barnamord? Lagstiftningen i New York, och det lagförslag som avvisades i Virginia, är en väckarklocka för civilisationen. Frågeställningen gäller liv eller död. Förhoppningsvis väljer vi livet.

⁶ Dred Scott var slav i slavstaten Missouri men flyttade med sin ägare till Illinois (där slaveri var förbjudet). Där gifte han sig och fick barn. När Scott flyttade tillbaka till Missouri hävdade han att han och hans i Illinois födda barn var fria, vilket hanterades olika av domstolar på skilda nivåer, men i Högsta domstolen fastslogs att de var slavar i Missouri.

En person med ett mörkt förflutet är Magnus Utvik, som var aktiv i Vänsterpartiet Kommunisterna och deras ungdomsförbund Kommunistisk Ungdom under fyra år. Nu har tiden kommit att göra upp räkningen och han sammanfattar det som en plikt att skriva om kommunismens mörka förflutna: ”Det är jag skyldig dissidenterna efter fyra år i olika kommunistiska rörelser, att sprida ljus över deras liv, kamp och död.”

Magnus Utvik började sin mission redan 2011 med boken *Med Stalin som Gud* och förra året kom uppgörelsen med Vänsterpartiet och dess förflutna i *Partiet på kant med (v)erkligheten*.

Det är en översiktlig och lättläst skrift som innehåller mycket av det som bör kännas som självklart för en Contraläsare. Men det är bra att få allt samlat på ett ställe. Magnus Utviks bakgrund i den kommunistiska rörelsen gör att han kanske bättre än andra vetat vilka han ska kontakta och dessutom släppts in både till intervjuer och mejlkonversationer. På flera ställen i boken får vi därför direkt ur hästens mun höra om partiets verkliga inställning. Och vi får inblickar och fotografier på hur nära samarbetet mellan VPK och de kommunistiska bödlarna i öst var. En bild som inte kom med var den på Ung Vänsters ordförande Henrik Malmrot och den Lenin-affisch som Malmrot har på sitt kontor på Kungsgatan i Stockholm. När Utvik i samband med att han intervjuar Malmrot vill ta ett kort förklarar denne att han inte vill vara med på bild tillsammans med den som uppenbarligen är hans idol.

Vänsterpartiet grundades 1917 och partiet kunde för ett drygt år sedan fira ett dubiöst hundraårsjubileum. Under hela hundraårsperioden har man helhjärtat ställt upp för de kommunistiska bödlarna. Med ett undantag, partiet tog avstånd från Warszawapaktens invasion av Tjeckoslovakien i augusti 1968. Invasionen skedde ungefär en månad innan riksdagsvalet

och Kommunisterna fick då sitt efterkrigstida bottenrekord med bara 3,0 procent av rösterna (fyraprocentsspärren var inte införd då, så partiet fick trots valresultatet mandat i Riksdagen). Det är inte mycket att hurra för på 100 år när den övriga tiden ägnats åt att nära umgås med de kommunistiska partierna i Öst. Ja ända in i det sista, under 1989 när kommunismen rasade ihop i hela östra Europa deltog Vänsterpartiet i firandet av Östtysklands 40-årsjubileum den 7 oktober 1989. Berlinmuren öppnades exakt en månad senare, den 7 november. VPK skickade hyllningstelegram till det rumänska kommunistpartiets kongress mindre än en månad innan Ceausescus fall i december 1989. Långt senare har partiet fraterniserat med resterna av det östtyska kommunistpartiet, Kina och Kuba. Och idag tycks Venezuelas diktator Nicolas Maduro vara värd partiets gillande. Så sent som 2017 fanns det i Vänsterpartiets förstamajtåg i Stockholm en banderoll med texten "Leve hundraårsminnet av den stora oktoberrevolutionen" och en bild på Lenin med knu-

ten näve. I Skåne uppträdde Ung vänster med T-shirts med texten "СССР" (förkortningen för Sovjetunionen på ryska, med kyrilliska bokstäver). Peter Pettersson, Lars Werners talsskrivare, invald i partistyrelsen 1968 och partiorganet *Ny Dags* siste chefredaktör, har tänkt efter och ställer upp med en intervju för Magnus Utvik: "Jag tror att gamla VPK-medlemmar hoppas att folk glömmar vad som faktiskt ägde rum under sovjettiden. Genom att

tiga tror man att man blir frikänd Men det blir man ju inte. Det finns fortfarande de som kommer ihåg." För Pettersson är det självklart att partiet har en kollektiv skuld och då finns det också en individuell skuld för de aktivister som var med.

Det finns flera intressanta avsnitt i boken som handlar om hur framförallt det sovjetiska kommunistpartiet direkt påverkat Vänsterpartiets politik, exempelvis genom sitt agerande i samband med par-

tiets kongresser.

Utvik berättar en del pikanta historier i partiets förflutna. Som när partiledaren Lars Werner och den utrikespolitiska sekreteraren Bo Hammar kom hem från ett möte i Öst-Berlin i februari 1977. De hade rest till Öst-Berlin för att förklara partisprängningen när det än mer sovjetvänliga APK bildades. De hämtades på Arlanda av en limousin från sovjetiska ambassaden som körde dem till Hammars lägenhet på Söder. De fick i bilen ett brev från Sovjetunionens Kommunistiska Parti som i stort sett förklarade att de skulle akta sig, annars skulle Sovjet stödja AKP. Brevet fick till följd att Sovjetunionens Kommunistiska Parti inbjöds till VPKs partikongress 1978. Men i protest mot ett "demokratimanifest" som skulle antas uteblev den sovjetiska delegationen från kongressfesten på Hasselbacken. Förslaget till "demokratimanifest" drogs tillbaka.

C G Holm

Magnus Utvik: Partiet på kant med (v)erkligheten. Carlssons bokförlag.

CONTRA

2 1994...

Advokaten Lennart Hane hade länge irriterat sig på domstolarnas överdrivna tilltro till psykologer. Bara en psykolog uttalat sig som vittne i rätten kunde resultatet bli vad som helst. Oskyldiga kastades i fängelse och skyldiga blev frikända. Hane samlade ihop jurister och psykologer som skrev en rad artiklar om psykologin som ett missbrukat vapen i rättsprocessen. Boken *Rättvisan och psykologin* gavs ut av Contra och är än idag uppskattad läsning i frågan, även om Hane avled 2010. Det ska tilläggas att lagstiftningen har genomgått en viss positiv utveckling under de senaste tjugofem åren,

men än finns mycket att lära av Hanes bok.

I en artikel gick Contra igenom hur flertalet folkrörelser levde på skattebetalarna – inte medlemmarna. Med ett viktigt undantag: "Även om Contra inte har mycket till övers för fackföreningsrörelsens strävanden skall rörelsen ändå hedras för att den länge varit den enda 'folk'rörelse som inte levt på skattebetalarnas pengar. Sedan 1989 har dock facket sållat sig till övriga folkrörelsernas parasitära beteende gentemot skattebetalarna". Det fanns en dödsruna över kommunistledaren Hilding Hagberg under rubriken "Svensk quisling vi

slapp..." Temat var snarlikt det vi finner i Magnus Utviks bok som recenseras i detta nummer av Contra, tjugofem år senare.

Det ungerska partiet Fidesz presenterades under rubriken "Nyliberalt ungdomsparti kan bli störst i Ungern". Idag har partiet sedan länge tagit bort åldersgränsen på 35 år och det är inte heller särskilt nyliberalt. Dock har det intagit en dominerande plats i Ungern med 45 procent av rösterna i det senaste parlamentsvalet 2014. Då, 1994, utmärkte sig Fidesz för att man ville begränsa statens kontroll över media och för att man arbetade för ett ungerskt medlemskap i EU.

...för tjugofem år sedan